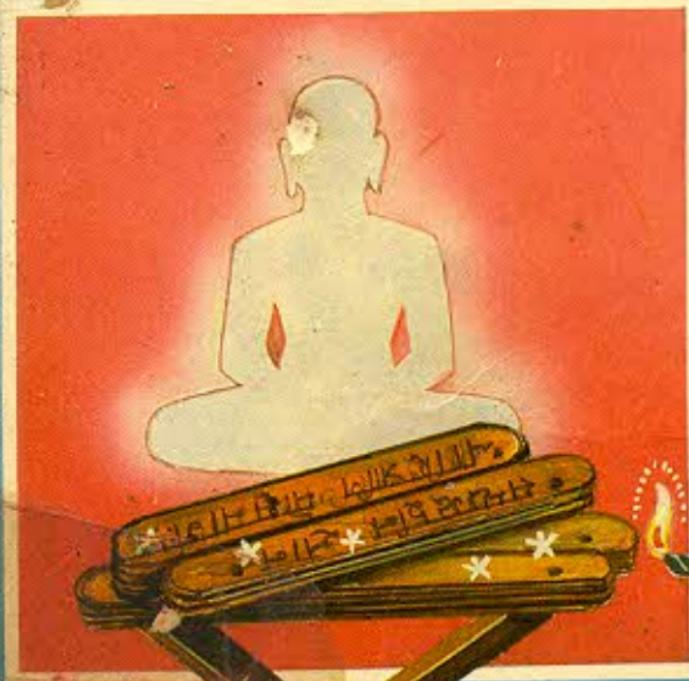

ದರಖ್ತಿ:

ಡಂಡಿತರ್ವ
ವ. ನುಡಿಮಾನ್ ರಾಸ್ತೆ ಪ್ರಸ್ತು
ಜನ್ಮ ಕಾಲ 1888-1988

ಜನ್ಮತಾಬ್ದಿ ಪ್ರಕಟಣೆ - ೧೫

ಶ್ರೀ ಕುಂದಕುಂದ ಪೊಜ್ಯಪಾದ ಕೃತ

ದಶಭಕ್ತಿಃ

ಲೇಖಕರು :

ಎತ್ತಾರು ಶಾಂತಿರಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಪ್ರಕಾಶನ :

ಸಂಡಿತರತ್ವ ಎತ್ತಾರು ಶಾಂತಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿ ಟ್ರಾಸ್

ಜನ್ಮತಾಬ್ದಿ ೧೮೯೮-೧೯೦೮

ಆಶೀರ್ವಾಚನ

ದಿವಂಗತ ಎತ್ತರು ಶ್ರೀ ಶಾಂತಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಗಳವರು ಜೀವಿಸಿದ್ದರೇ ಈಗವರಿಗೆ ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂದು ಅವರ ಭೌತಿಕ ಕಾರ್ಯವು ಕಣ್ಣರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಬಹುಕಾಲವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪತ್ತಿನ್ನು ಶ್ರೀವಂತಗೋಳಿಸಲು ತಮ್ಮ ಲೇಖನಿಯನ್ನು ಮಂಡುಪಾಗಿ ಟ್ಯಾಪ್ ರಿಂದ ಅವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಹಲವಾರು ಅಮೂಲ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೋಳಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳವರ ಬರಹದ ಹರಷ್ಠ ವಿಶಾಲ ವಾಗಿದೆ. ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವಾದ ಮಹಾವೃರಾಣಿವನ್ನು ಬರೆದ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಮೃತ್ಯುಮಹೋತ್ಸವ, ನಾರೀ-ಕರ-ದರ್ಷಣ ಮೊದಲಾದ ಹತ್ತಾರು ಚಂತನೆಗೋಗ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಹಡುಪಕಾರ ಪೂರ್ಣಿಸ್ತಾರೆ.

ಪೂರ್ಕೃತ, ಸಂಸ್ಕೃತಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಜೈನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಂಪರೆಯ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದು ಇಂದು ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೂಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಅಥವಣಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಳಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದೂ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಸರಳ, ಸುಲಭ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಕೃತಿಗಳು ಇಂದು ತಿಳಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಥ, ಭಾವಾರ್ಥ, ವಿರಜನೆಯೊಡನೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಂತ್ರಿಸ್ತಿರುಂಟಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳವರ ಜನ್ಮ ಶತಾಬ್ದದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪುನರ್ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ಮಾಡಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಕೃತಿಗಳು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು, ಮರು ಮುದ್ರಣವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯವು ಯಂತ್ರಿಸ್ತಿರುಂಟಾಗಲಿ, ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಸಹಳಿಗೆ ಸನ್ನಂಗಲವಾಗಲಿ.

ಪ್ರಕಾಶಕರೆ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ೧೯೬೪ರಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರುಭಾಷಣಾನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಚೋಮೃತಮೂರ್ತಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಜ್ಯಪತಿದೇವರ ಸ್ವಾರಕರಾಗಿ ಮುದ್ರಣ ವಹಾಡಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಈಗ ದುರ್ಭಾಗಾಗಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೋವ ಜ್ಯೇಂಶಾವಕರ ಬಳಿನಿತ್ಯಪೂಜೆಗೆ ಅವಕ್ಕೆವಾಗಿರ ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥದ ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಶ್ರೀ ಕ್ರಿಶ್ನರಾಮಾಚಾರ್ಯರೆಂದ್ರಿಯ ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಸ್ವಾಮಿ ಜ್ಯೇಂಶಾವಕರ ಮಾನಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ 'ಅತೀವಚನ' ದಯಾಪಾಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಟ್ರಾಸ್‌ ಅಭಾರಿಯಾಗಿರುವುದಾಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಮ್ಲ್ಯ ತಪ್ಪು-ಒಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಮೂಲ ಕೃತಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಅಭಿಜಾರವೂ ಆಗಂತೆ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ತಬ್ಬಸೂಚಿ, ಪ್ರಾಕೃತ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗಾಫೆಗಳ ಅಕಾರಾದಿಯನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಡಾ॥ ಎಂ. ಎ. ಜಯಚಂದ್ರರವರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಅನುಬಂಧವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ, ಸ್ವರ್ಗಾಯ ಎ. ಶಾಂತಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಗಳವರ ಮೂಲ ಮುನ್ನಡಿಯೋದನ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅನುಬಂಧದ ಭಾಗವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಡಾ॥ ಜಯಚಂದ್ರರವರಿಗೆ ಟ್ರಾಸ್ ಅಭಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರನಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯನ್ನೊಂದಿಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ತುಮಕೂರಿನ ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನರವರಿಗೂ, ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕೆಡ್ಡಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಲೋಟಸ್ ಟ್ರಿಂಟ್ಸ್‌ನ ಮಾಲಿಕರವರಿಗೂ, ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಅಂದವಾದ ರಕ್ಷಾಕರ್ಮವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪದ್ಮರಾಜ್‌ರವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ಬಿ.ಬಿ.ಡಿ. ಪವರ್ ಪ್ರೋ. ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಲ್ಲಿರಿಗೂ ಟ್ರಾಸ್‌ ತುಂಬು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು

ಪಂಡಿತರತ್ನ

೨೦-೧೦-೧೮೮೮

ಎ. ಶಾಂತಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಟ್ರಾಸ್

ಮುನ್ನಡಿ

ಜ್ಯೇಂಶರ ನಿತ್ಯಕ್ರಿಯಾಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ದಶಭಕ್ತಿ, ಪಂಚಸ್ನೇಹತ್ರಗಳು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಅವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳ ಪರಿಶ್ರೇಣೆ ಪ್ರಧಾನತೆಯೂ ಕಾರಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಜ್ಯೇಂಶಾರ್ಥಿಕ್ರಿಯಾಕಾರಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಬಹಂತ್ರದ್ವೈಯಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿ ಯಿಂದಲೂ ಪರಮಾತ್ಮಾವ ಪರಿಪಾಟಿಯು ಬಹಂತ್ರದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಯಾ ಸಂದರ್ಭೀಕ್ರಿಯಾದ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕ್ಕಾದು ವಿಧಿಯಿರುವುದು. ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿಯೂ ನಿತ್ಯಸಂಧಾನವಾಗ್ನಾನಾನಂತರ ದಲ್ಲಿಯೂ ಈಗಳೂ ಯಥಾನಾಕೂಲವಾಗಿ ಅನೇಕ ಜ್ಯೇಂಶಬಂಧಗಳು ಈ ಭಕ್ತಿ ಸ್ನೇಹತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಸುವುದುಂಟು. ಅಂದಮೇಲೆ ಇವುಗಳ ಪರಿಶ್ರೇಣೆಯನ್ನೂ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲವು.

ಜೀವನಿಗೆ ಅಶಂಭೋದಯೋಗದಿಂದ-ಅಶಃಭಮನೋವಾಪಾರದಿಂದ ಪಾಂಬಂಧವೂ ಶುಭೋಪಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರಣಿಬಿಂಧವೂ ಆಗುವುವು. ಪ್ರಣಿಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಶುಭೋಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಈ ದಶಭಕ್ತಿ ಪಂಚಸ್ನೇಹತ್ರಗಳೂ ನಿರ್ಮಿತಕಾರಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವಾಟಕರು ಅನ್ಯತ್ರ ಚಿತ್ತಪ್ರಶ್ನಿನಿರೋಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಂದ್ರಪಾಗಿಯೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾನಪ್ರಾರ್ಥಕವಾಗಿಯೂ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಸಿದರೆ ಭಲವು ಹೆಚ್ಚೆಂಬುದು ಸ್ತುತಿಪಥದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ವಿಷಯ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿ ಭಕ್ತಿಗಳು- ೧. ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ, ೨. ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ, ೩. ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿ, ೪. ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ, ೫. ಅಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿ, ೬. ನಿವಾಳಭಕ್ತಿ, ೭. ಸಂದೀಕ್ಷಭಕ್ತಿ, ೮. ಚೈತ್ಯಭಕ್ತಿ, ೯. ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿ, ೧೦. ಪಂಗಕರುಭಕ್ತಿ, ೧೧. ತೀರ್ಥಕರಭಕ್ತಿ. ೧೨. ಸಮಾಧಿಭಕ್ತಿಗಳಿಂದು ಸಂಖ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹನ್ಸರುದಾರರೂ ಧಾರ್ಮಿಕರ್ಯಾಕಾರಾಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಪ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡ ತಮ್ಮವುಗಳು ತೀರ್ಥಕರಭಕ್ತಿ ಸಮಾಧಿಭಕ್ತಿಗಳು ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದ ಹತ್ತು ಭಕ್ತಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ರೂಪಿಯಲ್ಲಿ "ದಶಭಕ್ತಿ"ಯಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ.

ಸ್ವೋತ್ತರಗಳು— ೧. ಭಕ್ತಾವರಸ್ವೋತ್ತರ, ೨. ಕಲ್ಯಾಣಮಂದಿರ ಸ್ವೋತ್ತರ, ೩. ವಿಷಾಪಹಾರಸ್ವೋತ್ತರ, ೪. ವಿಕೀಭಾವಸ್ವೋತ್ತರ, ೫. ಭೂಪಾಲ ಸ್ವೋತ್ತರಗಳಿಂದ ಪ್ರಥಾನಸ್ವೋತ್ತರಗಳು ಏಡು. ಜೈನಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಏಡು ಸ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದಶ ಭಕ್ತಿಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿರುವೆಲ್ಲದೇ ಆ ಸ್ವೋತ್ತರಗಳೂ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೆಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಆ ಪಂಚಸ್ವೋತ್ತರಗಳು ಈ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಭಕ್ತಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಭಜನೆ—ಸೇವೆಯೆಂದರ್ಥವಾಗುವುದಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಸೇವೆಗೆ ನಿರ್ಮಿತಕಾರಣಗಳಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ “ಕಾರಣೇ ಕಾರ್ಯೋಪಚಾರಃ” ಎಂಬ ನಿಯಮದಿಂದ “ಭಕ್ತಿಗಳು” ಎಂದು ಹೇಸರು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಾದ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪರಿಸುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮನಃ ಪ್ರಸ್ತಂತೆಯಂತಾಗುವುದೆಂಬುದು ವಾಚಕರಿಗೆ ಸ್ವಾನುಭವಗೋಚರವಾಗುವುದು.

೧. ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವು ಬಲು ಓನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ೨. ಶುರುತಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮತಿ ಶುರುತ ಅವಧಿ ಮನಃಪರ್ಯಾಯ ಕೇವಲಗಳಿಂಬ ಏಡು ಜ್ಞಾನಗಳ ವರ್ಣನೆಯೂ ಮೂದಲ ನಾಲ್ಕು ಜ್ಞಾನಗಳ ಭೇದವರ್ಭೇದಗಳೂ ದ್ವಾರಾಂಗ ಚಕ್ರದರ್ಶಕಪೂರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ೩. ಚಾರಿತಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೌಕ್ಕಪೂರ್ವಿಗೆ ಸಾಧನಗಳಾದ ಸಾಧಾರಿಯ ಭೇದೋಪಸ್ಥಾಪನಾ ಪರಿಹಾರ ವಿಶುದ್ಧಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯ ಯಥಾರ್ಥಾತ್ಮಗಳಿಂಬ ಏಡು ಚಾರಿತರಗಳು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ೪. ಯೋಗಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವೂ ಆವರ ಸಮುದ್ರತ್ವಸಾದಿ ಗುಣಗಳೂ ಮಂದಿಗಳೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ೫. ಆಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಂದಿಸಂಘಾಧಿ ಪತಿಗಳಾದ ಆಚಾರ್ಯರ ಸ್ವರೂಪ ಗುಣ ಮೂದಲಾದವರ್ಗಗಳು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ೬. ನಿವಾಣಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಂಕರರು ಮೂದಲಾದ ಮುಕ್ತತ್ವರ್ಕ್ಷಲಾಸ ಸಮ್ಮುದ್ರತ್ವಿರ ಮೂದಲಾದ ನಿವಾಣಸ್ಥಾನಗಳೂ ಮಹಾವೀರಸ್ಥಾನಿಯ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ೭. ನಂದಿಶ್ವರಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಟನೆಯಾದಾದ ನಂದಿಶ್ವರದ್ವಿಪದ್ಲಿರುವ ಏವತ್ತೆರಡು ಅಕ್ಷತ್ತಿಮ

ಜೈತ್ಯಾಲಯಗಳೂ ಜೆನಬಿಂಬಗಳೂ ಆವಾಧ ಕಾಶ್ತ್ರಕೆ ಖಾಲ್ಯನಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಭವನ ವ್ಯಂತರ ಜೈತ್ಯಾತಿಷ್ಠ ಕೆಲ್ವಾಸಿಕರೆಂಬ ದೇವತೆಗಳು ಆ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾಡುವ ಪೂಜಾವೈಭವವೂ ಎಂಟು ಮಹಾಪೂರ್ತಿಹಾರ್ಯಗಳೂ ಮೂವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಅತಿಶಯಾಮೋದಲಾದವರ್ಗಗಳೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ೮. ಜೈತ್ಯಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿಮಾಕೃತಿಪಂಚಕ್ಯಾಲಯಗಳೂ ಬಿಂಬಗಳೂ ಆಹತ್ತ್ವರಮೇಶ್ವರರ ರಾಗದ್ವೇಷರಾಣಿತ್ವವೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ೯. ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಧರ್ಮಂಕರರ ಸ್ವೋತ್ತರವೂ ಇದರ ಪರಿಸಂದಿಂದ ನಾನಾಪ್ರಕಾರ ವಾದ ವಿಘ್ನವ್ಯಾಧಿಗಳು ನಾಶಹಾಗುತ್ತವಂಬ ವಿಷಯವೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಯ ಮೂದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಂತ್ಯಷ್ಟಕವನ್ನು ಶ್ರೀಪೂಜ್ಯಪಾದಚಾರ್ಯರು “ಸಿದ್ಧಾಂತಂ ಸಂದೇಹಗ್ರಸ್ತಮಾಗೆ ಪೂರ್ವವಿದೇಹಕ್ಕೆ ಪಾದಲೇವೋಪಧಿಸಾಮಧ್ಯಾದಿಂಬೋಗಿ ಸಮವಸರಣದೊಳಿದರ ಶ್ರೀಜಿನಪತಿಗಳಂ ವಂದಿಸಿ ತತ್ತ್ವಮಂ ನಿಸ್ಯಂದೇಹಮಾಗಿರಿದ್ದಿಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಸ್ತುತದೇಖಿ ಬರೆದು ಕೊಂಡು ದೃವಾಯತ್ತುದಿಂ ಭರತಕ್ಕೇತ್ವಮನೆಯುದ್ದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಕಿರಣೋಷಧಿಂ ದೃಷ್ಟಿ ಪೂರ್ಣಿಂದಿಗೆ ಬಂಕಾಪ್ರಾರೆವಂಬುದರೋ ಶಾಂತಿಶ್ವರರಂ ವಂದಿಸಿ ಶಾಂತ್ಯಷ್ಟಕಮಂ ಹೇಳಿ ದೃಷ್ಟಿಯು ಪಡೆದು ಬಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಂಂ ಶಿಷ್ಯಪ್ರಶ್ನಗ್ರಹಿಸುವದೇಶಂಗೆಯುದ್ದ ಲೋಕ ಪರಮಾರ್ಥಾಂಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಸದ್ಗುತ್ತಿಪೂರ್ವರಾದರ್” ಎಂದು ರಾಜಾವಲಿಕಂಧಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಂತೆ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂದವೇಲೆ ಈ ಅಪ್ಯಂತದ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿ ವರ್ಣಿಸಬೇಕಾದಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಸುವವರಿಗೆ ವಿಘ್ನ ವಾಯಧಿ ವಿನಾಶಕವಾಗಿರುವುದು. ೧೦. ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಹಂತ ಸಿದ್ಧ ಆಚಾರ್ಯ ಉಪಾಧಾರ್ಯ ಸಾಧಾಗಳಿಂಬ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ೧೧. ತೀರ್ಥಂಕರಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜತುವರ್ಣಂತತಿ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಸ್ತುತಿಯಿದೆ. ೧೨. ಸವಾಧಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾವನೆಯೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಯವರಿಗೆ ಜನೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲಾದ ಭಕ್ತಿಯಿರಲೆಂಬುದೂ ಸವಾಧಿಮರಣವಾಗಬೇಕಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ದುರಭಕ್ತಿಗಳ ಪರಿಸರಂದರ್ಭಗಳು

ಶಾಸ್ತ್ರಸ್ವಾಧಾರ್ಯಯವನ್ನು ಪೂರಂಭಿಸುವಾಗ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಸ್ವಾಧಾರ್ಯಯವನ್ನು ಮುಗಿಸುವಾಗ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕು.

ಲಿಪವಾಸವ್ಯತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಆ ಅವಧಿಯು ಪ್ರತಿಯಾದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಬಿಡುವಾಗಲೂ ಎಂದರೆ ಅಹಾರವನ್ನು ತೇಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೂ ಅಹಾರಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅಹಾರಕಾಲದವರೆಗೆ ವ್ಯತವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು. ಯೋಗಿಗಳು ಸಮಿಖಾಪದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಗ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ಚೆತುದಂತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಿಸಂಧಾರ್ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ದೇವವಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಜೈತ್ಯಭಕ್ತಿ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ಅವಾಥ ಕಾತ್ಕ್ರಿಕ ಘಾಲ್ಯನಮಾಸಗಳ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷಾಷ್ಟ್ವಮಿಯಿಂದ ಪೂರ್ಣಮಾಸೆಯ ವರೆಗೆ ಎಂಟೆಂಟು ದಿವಸ ನಂದಿಶ್ವರಾಘವೀಕರಣಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ನಂದಿಶ್ವರಭಕ್ತಿ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ಸಿದ್ಧಪ್ರತಿಮೆಯ ಮುಂದೆ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಶೀಧಂತರ ಜನ್ಮಕಲಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಜನಪ್ರತಿಮೆಯ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜೈತ್ಯಭಕ್ತಿ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ದೇವದರ್ಶನ ದೇವಪೂಜೆ ಶ್ರಿಕಾಲವಾದನೆ ಅಷ್ಟಮಿಯ ಶ್ರಯೇ ಇವಗಳಲ್ಲಿ ಜೈತ್ಯಭಕ್ತಿ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ಅಭಿವೇಕ ವಂದನಾಶ್ರಯಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಜೈತ್ಯಭಕ್ತಿ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ಸ್ವಿರೆಂಬಪ್ರತಿಮಾಕ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಚರಬಿಂಬಪ್ರತಿಮೈಯ ನಾಲ್ಕನೆಯಂ ಅಭಿವೇಕವಂದನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಜೈತ್ಯಭಕ್ತಿ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಿರೆಂಬಪ್ರತಿಮೈಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಭಿವೇಕವಂದನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ಶೀಧಂತರ ಗಭರ್ಕಲಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಜನ್ಮಕಲಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿನಿಷ್ಪತ್ತಮಾಸಕಲಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಕೇವಲಜ್ಞನ ಕಲಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ನಿವಾರಣಕಲಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ನಿವಾರಣಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ಮಹಾವೀರಸ್ವಾಮಿಯ ನಿವಾರಣಕಲಾಣದ ದಿವಸ ಎಂದರೆ ಕಾತ್ಕ್ರಿಕ ಬಹುಳ ಅವಾವಾಸ್ಯೇಯ ಪೂರ್ತಿಕಾಲ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ನಿವಾರಣಭಕ್ತಿ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸರಿಸಿ ನಿತ್ಯವಂದನಾಶ್ರಯಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಜೈತ್ಯ ಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ ಎಂದರೆ ಶ್ರುತಪಂಚಮಿಯ ದಿವಸ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸಿ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷಾಷ್ಟ್ವಮಿಯಿಂದ ತುರತಾವ ತಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ ಅಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸಿ ಆ ಶ್ರುತಪಂಚಮಿಯ ಶ್ರಯೇಯನ್ನು ಪ್ರತಿಮಾಡಬೇಕು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ಜಾಂತ—ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಒದುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರಂಭಿಸುವಾಗ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ ಅಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧಾರಧಿಕಾರವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಪಡಾಡುವಾಗ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ವಾವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ ಅಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ಸನ್ಮಾಸಮರಣದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾಸವನ್ನು ಸಾಫಿಸಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧಾರ್ಯಯವನ್ನು ಸಾಫಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ ಅಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು. ಸನ್ಮಾಸಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶುಶ್ಲಪ್ರಯೋಗನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಅವನ ಸಮಿಖಾಪದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಸರಿಸಬೇಕು.

ವಾರ್ಷಾಯೋಗ—ಚಾತುವರ್ಣಸ್ವಿನಿಯಮವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡುವಾಗ ಅವಾಥಶುದ್ಧ ಚೆತುದಂತಿಯ ರಾತ್ರಿ ಮೊದಲನೆಯ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ

ಯೋಗಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸಿ ಚತುರ್ದೀಕ್ಷೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೈತ್ಯಭಕ್ತಿ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸಬೇಕು. ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗಳ ವರೆಗೆ ೧೦ದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆಂಬ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾತ್ಮಿಕ ಬಹುಕ್ ಚತುರ್ದೀಕ್ಷೆಯ ದಿವಸ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ಉತ್ತಮಗುಣಗಳಿಂದ ಸಮಸ್ತಸಂಖ್ಯಕ್ ಮಾನವನಾದ ಶಿಷ್ಯ ಮುನಿಗೆ “ಇಂದಿನಿಂದ ನೀನು ಶಾಸ್ತ್ರರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗ್ಯಾತ್ಮೀಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗ್ಯಾ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗುರುವ ಸಂಖ್ಯಮಾಡಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ಆ ಪೂನಿಯು ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಆಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸಿಗಾರುವಿನ ಅಷ್ಟುಯಿಂದ ಆಚಾರ್ಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಣಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಸಬೇಕು.

ನೂತನದೀಕ್ಷಿತನಾದ ಮುನಿಯು ಪ್ರತಿವಾಯೋಗವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಿದಾಗ ಇತರ ಮುನಿಗಳು ಸೇರಿ ಆದರ-ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸಬೇಕು.

ಕೇಶಲೋಚವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮುನಿಗೆ ಹೆಸರನ್ನಿಡುವುದು, ನಗ್ನತ್ವವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು, ಹಿಂಭವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡುವುದು ಈ ಶ್ರಯಾಸಮೂಹಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದು ಹೆಸರು. ಇಂತಹ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು ಮೊದಲು ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸಿ ದೀಕ್ಷಾಧಾರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಪ್ರಾನೆ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಸಬೇಕು.

ದೀಕ್ಷಾಸಮಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಶಲೋಚವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಲೋಚವಾದಸಂತರ ಪ್ರಾನೆ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಲೋಚವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದಿವಸ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ ಪಕ್ಷ. ಲೋಚವನ್ನು ಏರಡುತ್ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ ಪಕ್ಷ. ಮೂರುತ್ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಧ್ಯವು ಪಕ್ಷ. ನಾಲ್ಕುತ್ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಿ

ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣವಿಧಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣಭಕ್ತಿ ವೀರಭಕ್ತಿ ಚತುರ್ದೀಕ್ಷಣಿತಿ ತೀರ್ಥಕರಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರತಿಮಾರ್ಯೋಗವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡುವಾಗಲೂ ಆ ಯೋಗವನ್ನು ಬಿಡುವಾಗಲೂ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪರಿಸಬೇಕು.

ದೇವವಂದನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನೂನಾಧಿಕ್ರಿಪೂಂಟಾದರೆ ಸಮಾಧಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಸಬೇಕು.

ಸಾಮಾನ್ಯಪ್ರಾಣಿಯು ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆ ಆತನ ಶರೀರಸಂಸ್ಥಾರಕಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಷದ್ಯಕಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇತ್ತನಾದ ಮುನಿಯ ಶರೀರ ಸಂಸ್ಥಾರಕಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ನಿಷದ್ಯಕಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶುರೂಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಉತ್ತರಗುಣಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಸಾಧುವಿನ ಶರೀರಸಂಸ್ಥಾರಕಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ನಿಷದ್ಯಕಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇತ್ತನೂ ಉತ್ತರಗುಣ ಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನೂ ಆದ ಸಾಧುವಿನ ಶರೀರಸಂಸ್ಥಾರಕಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ನಿಷದ್ಯಕಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಆಚಾರ್ಯರ ಶರೀರಸಂಸ್ಥಾರಕಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ನಿಷದ್ಯಕಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಆಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇತ್ತರಾದ ಆಚಾರ್ಯರ ಶರೀರ ಸಂಸ್ಥಾರಕಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಷದ್ಯಕಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶುರೂಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಆಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಉತ್ತರಗುಣಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸುವ ಆಚಾರ್ಯರ ಶರೀರಸಂಸ್ಥಾರಕಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಷದ್ಯಕಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಆಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಉತ್ತರಗುಣಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸುವರೂ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇತ್ತರೂ ಆದ ಆಚಾರ್ಯರ ಶರೀರಸಂಸ್ಥಾರಕಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಷದ್ಯಕಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಶುರೂಭಕ್ತಿ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ ಆಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಸಬೇಕೆಂ.

ಪಾಕ್ಷಿಕ ಬಾತುವರ್ಣಸಿಕ ವಾರ್ಷಿಕಸಂಬಂಧವಾದ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣಗಳನ್ನು

ಲೇಂಡನ್‌ನ ಪಳಕೆಗುರುಭಕ್ತಿ ಅಚ್ಚಾಯ್‌ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಕು. ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣವೆಂದರೆ ಕರ್ಮವರದಿಂದಲೂ ಪ್ರವಾದದಿಂದಲೂ ಉಂಟಾದ ದಾಖ್ಯತವನನ್ನೆ ಏಧ್ಯಾಯಾಗಿ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಲಿಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಕಾರವೆಂದಧ್ವನ್ಯ.

ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಪರಿಚಯ

ಈ ದಶಭಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಭಾವೇಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾವೇಯಲ್ಲಿಯೂ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಭಾಷಣಾಚಾರ್ಯರೆಂಬವರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಚಿಕಿತ್ಯಾನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಯ ಚೀಕೆಯಲ್ಲಿ “ಸಂಸ್ಕೃತಾ ಸವಾರ ಭಕ್ತಿಯಾ ಷಾಷಜ್ಜಾವಾದ ಸ್ವಾಮಿಕೃತಾಃ. ಪ್ರಕೃತಾಸ್ತ ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರ್ಕೃತಾಃ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತಭಾವೇಯಲ್ಲಿ ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರೂ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾವೇಯಲ್ಲಿ ಷಾಷಜ್ಜಾವಾದಾಚಾರ್ಯರೂ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.

ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು

ಮಹಾವೀರಸ್ವಾಮಿಯು ಮಹಕೃತಾದ ಬದುನಾರು ವರಂಷಗಳ ನಂತರ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಸ್ವಪೂರ್ವ ಲಿ ವರಂಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಖಿಡತನಾಡು-ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುರುವರಾಯಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕರಮುಂಡನೆಂಬ ಜ್ಯೇಂಧ್ರನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿಗೂ ಕುಂದಕುಂದರು ಜನಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾ ಪ್ರವರ್ತರಾಗಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೀ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ದೀಕ್ಷೇಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯ ಸಮಯಾನಾರ ರಯಣಸಾರ ನಿಯಾಮಸಾರ ಪಟ್ಟಾಂಡ ದ್ವಾದಶಾನುಷ್ಠೇಕ್ಷಾದಶಭಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಜ್ಯೇಂಧ್ರಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗಮಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಗಳಾದ ದಿಗಂಬರ ಜ್ಯೇಂಧ್ರಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು ಅಗ್ರಗ್ಂಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನಂತರ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಾದ ಜ್ಯೇಂಧ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರನ್ನು

ಸ್ತುತಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಂಧ್ರಿಗೆ ಬಹು ಷಾಷಜ್ಜಾಬುದ್ಧಿಯಿರುವುದು.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಸಂದೇಹಪೂರ್ವಾಗಿ ಅದರ ನಿವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಪ್ತಿಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ವಿದೇಹಕ್ಕೆತರಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥಾಂಕರರ ಸಮವಸರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಂದೇಹನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬುದಿದ್ವರ್ಗಾದು ಅನೇಕ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಪದ್ಮನಂದಿ, ವಕ್ರಗ್ರಿವ, ಗೃಘ್ರಬಿಂಭ, ವಿಲಾಂಬಾರ್ಥೆಂದು ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಸರುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ದ್ವಾವಿದೆಭಾವೇಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಗ್ರಂಥವೇನ್ನಿಸಿರುವ “ತಿರುಕುರಲ್” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದೆ. ದ್ವಾವಿದೆಶದ ಪಂದಮಾಸಿತಾಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ಷಾಷಜ್ಜಾರು ಬೆಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಅವರ ಪಾದಚಿಹ್ನೆಯಾದೆ. ಈ ವಿವರವು ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಮದಿಂದಲೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ದಕ್ಷಿಣದೇಶ ಮಾಲಯೇ ಹೇಮಾಗ್ನಿಪ್ರಾ ಮುನಿಮಾಹಾತ್ಮಾಂತರ್ ||
ವಿಲಾಂಬಾರ್ಥೋ ನಾಮಾ ದ್ವಾವಿದೆಭಾಧೀಶೋ ಧೀಮಾನೋ ||

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಹಾಮಹಿಮರೂ ಮಹಾತಪಸ್ಸಿಗಳೂ ಪವಿತ್ರ ಶ್ವರೂ ಆದ ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು ಸುಮಾರು ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಪರ್ವತಾಲ ಮಾನಿಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರತಿಃಸ್ವರಣೀಯರಾದ ಆ ಮಹಾತ್ಮರೇ ಈಗೆ ಸುಮಾರು ೧೯೦೦ ವರಂಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಪ್ರಕೃತಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಷಾಷಜ್ಜಾವಾದಾಚಾರ್ಯರು

ಸಂಸ್ಕೃತಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಷಾಷಜ್ಜಾವಾದಾಚಾರ್ಯರೆಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದೆವಷ್ಟೆ. ಅವರು ತರ್ಕವಾಕರಣ ಆಗಮ ವೈದ್ಯ ಮೌದಲಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಜ್ಯೇಂಧ್ರವನೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಕೃತವ್ಯಾಕರಣಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ತತ್ತ್ವಾಂಶಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಿ “ಸಮಾರಥಸಿದ್ಧಿ” ಯೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತವ್ಯಾಖ್ಯಾಯನ್ನೂ ಸವಾಧಿತಕವೆಂಬ ಅಧಾರತಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಯಂತೆ

ಮಂತ್ರಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಲೋಕೋಪಕಾರುಭಾಷಣಾಗಿ “ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರಕ” ಎಂಬ ವ್ಯಾದ್ಯಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಾದ್ಯಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯಪಾದಾಚಾರ್ಯರ ಹೇಸರು ಸರ್ವಶಿರೋಧಾರ್ಯ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪೂಜ್ಯಪಾದಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ವೋದಲು ದೇವನಂದಿಯೆಂದೂ ಬುದ್ಧಿ ವ್ಯಭವದಿಂದ ಜನೇಂದ್ರಬುದ್ಧಿಯೆಂದೂ ಹೇಸರುಗೊಳಿಸ್ತುವು. ಅವರ ತಪ: ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿ ವನದೇವತಗಳು ಅವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದು ರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪೂಜ್ಯಪಾದರೆಂದು ಹೇಸರು ಬಂದಿತು. ಅವರು ಗಗನಗಮನ ಸಾಮಧ್ಯವ್ಯಾಖ್ಯಾತರೂ ವಿದೇಹದ್ವೈತೈಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾಜ್ಞನದರ್ಕಾರ್ಥಿನವನ್ನು ವಾಣಿದವರೂ ತಮ್ಮ ಪಾದಜಲಸ್ವರ್ವರ್ಥಿಂದ ಕಬ್ಬಿನವನ್ನು ಬಂಗಾರವನಾಗಿ ವಾಡುವ ಸಾಮಧ್ಯವ್ಯಾಖ್ಯಾತರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಈ ವಿಷಯವು ಕೆಲವು ಕವಿಗಳ ಮಟನಗಳಿಂದಲೂ ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳಿಗೂ ಇ ಶಾಸನದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು—

ಯೇ ದೇವನಂದಿಪ್ರಭನಾಭಾನೋ !

ಬುದ್ಧಾ, ಮಂತ್ರಾ, ಸ ಜನೇಂದ್ರಬುದ್ಧಃ ॥

ಶ್ರೀಪೂಜ್ಯಪಾದೋಜನಿ ದೇವತಾಭಿ—

ಯಾತ್ಮಾಜಿತಂ ಪಾದಯುಗಂ ಯಾದಿಯಂ ॥ ಶ್ರ. ಶಾ. ೬೪.

ಶ್ರೀಪೂಜ್ಯಪಾದ ಏ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಪ್ರತಿಯೇ :

ಯಾತ್ಮಾಜಿತಃ ಪದಯುಗಂ ವನದೇವತಾಭಿ ॥ ಶ್ರ. ಶಾ. ೬೫.

ಶ್ರೀಪೂಜ್ಯಪಾದಮಂನಿರಪತಿಹೋಪಧಿರ್ಭಿಂ : ।

ಜೀಯಾದ್ವಿದೇಹಜನದರ್ಶನಪೂರ್ತಾತ್ಮಕ : ॥

ಯಾತ್ಮಾಧಿತಾತ್ಮಾತಂಸಂಸ್ತರಾತಪ್ರಭಾವಾತ್ ।

ಕಾಲಾಯಸಂ ಕಿಲ ತದಾ ಕನಕೀಚಕಾರ ॥ ಶ್ರ. ಶಾ. ೬೬.

ಪೂಜ್ಯಪಾದಾಚಾರ್ಯರನ್ನು “ಗಗನಗಮನಸಾಮಧ್ಯಾರ್ಥ” ತಾತ್ಕಾಶತಿಳಕರ್ತೆ ಎಂದು ಚಾವುಂಡರಾಯನೂ “ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಭರಣಂ” ದೇವಾಂಗನಾರಾಧಿ ತಪದಕವುಳಂ” ಎಂದು ವೃತ್ತಿಲಾಸನೂ “ಸರ್ಕಲೋಮೀನುತಪೂಜ್ಯಪಾದ ಮುನಿಪಂ” “ಕಾರುಣ್ಯಾದುಗ್ರಾಂಫಂ” ಎಂದು ಪಾಶ್ಚಾಪಂಡಿತನೂ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಕವರ್ಷ ೩೦೦ ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಕೊಳ್ಳಿಗಾಲಪುರದಲ್ಲಿ ವಣಾಧವಭಜನೆಂಬ ಬಾರ್ಹದಾನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ತಿ ಶ್ರೀದೇವಿಗೂ ಶ್ರವಣಸ್ವತ್ತಪ್ರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆ ಮಂಗಳ ಬಾಲ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೈನಶಾಸ್ತ್ರಭಾಷಣನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಾಲಕಾಲದೂ ಜಿನದಿಕ್ಷೇಯಂ ಪಡೆದನೆಂದೂ ಆತನೇ ಪೂಜ್ಯಪಾದನೆಂದೂ ದೇವಚಂದ್ರನ ರಾಜಾವಲೀಕಳಿಯಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು. ಇದರಿಂದ ಶ್ರೀಪೂಜ್ಯಪಾದಾಚಾರ್ಯರು ಈಗೆ ಸುವಣಾರು ೧೯೯೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜನಿಸಿದವರಂದು ಹೇಳಿದಂತಾದುದು. ಕವಿಕರಿತಕಾರರು ಪೂಜ್ಯಪಾದರ ಶಾಲವು ಶ್ರೀಸ್ತಕ ಸುಮಾರು ೧೦೦ ಆಗಿರುಹುದೆಂದು ಉಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಪೂಜ್ಯಪಾದರ ವಿದೇಹಗಮನ ಗಗನಗಮನಾದಿ ಅದ್ವಿತೀಯಾದ್ಯಾಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ದೇವಚಂದ್ರನ ಹೇಳಿಕೆಯೇ ಸರಿಯಾಗಿರಬಹುದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಪರಮಪಾವನಗಳಾದ ಈ ದ್ವಾದಶಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಾರಾ ಚಿಕ್ಕನಾಗಿಯ್ಯನವರ ಧರ್ಮಪತ್ತಿಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮೆಕ್ಕೆಮ್ಮೆನವರು ತಮ್ಮ ಪೂಜ್ಯಪೆಟಿಯವರ ಸ್ವಾರ್ಪಕವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಕೀರ್ತಿಯೋದನ ಮುದ್ರಣಮಾಡಿ ಪ್ರಣಭಾಗಿಗಳಾಗಿರುವರು. ಇವರು ವಾಣಿರುವ ಇತರ ಅನೇಕಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಚಿತಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತುದ್ದಿವಾಗಿ ಪರಿಸಿ ಪೂಜ್ಯಾಜ್ಞನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ವಾಚಕವ್ಯಂದವೂ ಈ ಭಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಯಥಾ ವಾತಿಯಾಗಿ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಯಥೋಚಿತ ಪ್ರಣಭಾಗಿಯಾಗಲು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೂ ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮೆಕ್ಕೆಮ್ಮೆನವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುವೆವೆ.

ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮೆಕ್ಕೆಮ್ಮೆನವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯನಾವಂ ವಂತ್ರಗಳೂ ಸರಸ್ವತಿನೋತ್ರ ಸರಸ್ವತಿಶತಾಪ್ಯನಾಮಗಳೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಮಹಾಮಿಶ್ರ

ಶಾಸನ

ಎ. ರಾಂತಿರಾಜಕಾಸ್ತ್ರ

ಮೃಷಾರು.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮ

ವಿಷಯ	ಪ್ರಟಿ
ವಂಚಮಂತ್ರ:	०
ಸಂಸ್ಕृತ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ:	६
ಬ್ರಹ್ಮತ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ:	३५
ಸಂಸ್ಕृತ ತ್ಯಜಭಕ್ತಿ:	२२
ಬ್ರಹ್ಮತ ತ್ಯಜಭಕ್ತಿ:	३५
ಸಂಸ್ಕृತ ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿ:	३२
ಬ್ರಹ್ಮತ ಚಾರಿತ್ರಭಕ್ತಿ:	४२
ಸಂಸ್ಕृತ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ:	२५
ಬ್ರಹ್ಮತ ಯೋಗಿಭಕ್ತಿ:	८०
ಸಂಸ್ಕृತ ಆಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿ:	२१
ಬ್ರಹ್ಮತ ಆಚಾರ್ಯಭಕ್ತಿ:	८२
ಸಂಸ್ಕृತ ನಿವಾರಣಭಕ್ತಿ:	१०४
ಬ್ರಹ್ಮತ ನಿವಾರಣಭಕ್ತಿ:	१०५
ಸಂಸ್ಕृತ ಪದ್ಯಗಳು	१२५
ಸಂಸ್ಕृತ ನಂದಿಶ್ವರಭಕ್ತಿ:	१२८
ಬ್ರಹ್ಮತ ನಂದಿಶ್ವರಭಕ್ತಿ:	१२९
ಸಂಸ್ಕृತ ಚೀತ್ಯಭಕ್ತಿ:	१३०
ಬ್ರಹ್ಮತ ಚೀತ್ಯಭಕ್ತಿ:	१३१
ಶಾಂತಿಪ್ರಕಂ	१३२
ಸಂಸ್ಕृತ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿ:	१३३
ಬ್ರಹ್ಮತ ಶಾಂತಿಭಕ್ತಿ:	१३४
ಸಂಸ್ಕृತ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿ:	१३५
ಬ್ರಹ್ಮತ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿ:	१३६
ಸಂಸ್ಕृತ ತೀರ್ಥಕರಭಕ್ತಿ:	१३७
ಸಮಾಧಿಭಕ್ತಿ:	१३८
ಸಹಸ್ರನಾಮವಂತೂ:	१३९
ಸರಸ್ವತಿಸ್ಮೀತರಂ	१४०
ಸರಸ್ವತಿಶತಾಪ್ನಾಮಾ	१४१
ಅನುಂಧಗಳು	१४२

॥ ೪೦ ॥

ದಶಭಕ್ತಿಃ

१. ಇವೋ ಅರಹಂತಾಣಂ. २. ಇವೋ ಸಿದ್ಧಾಣಂ.

३. ಇವೋ ಆಜ್ಞಿರಿಯಾಣಂ.

ಭಾವಾಧಿಕ : १. ಆತ್ಮನ ಆಸುತ್ತಿಸುವಿ ಅನಂತಜ್ಞನ ಅನಂತದರ್ಶನ ಅನಂತವೀರ್ಯಾಗುಣಗಳನ್ನು ಘಾತವಾಡುವ ಮೋಹನಿಯಿ ಜ್ಞಾನಾವರಣ ದರ್ಶನಾವರಣ ಅಂತರಾಯಗಳಿಂಬ ನಾಲ್ಕು ಘಾತಿಕೆಮಗಳನ್ನು ನಾಶವಾಡಿ ಅನಂತಕುಳಿ ಅನಂತಜ್ಞನ ಅನಂತದರ್ಶನ ಅನಂತವೀರ್ಯಗಳಿಂಬ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳನ್ನು—ಅನಂತತತ್ತ್ವಾಷ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ೪೦ ಭವನೇಂದ್ರಿಯ ಇಂ ವ್ಯಂತರೇಂದ್ರಿಯ ಇಂ ಕಲ್ಪೀಂದ್ರಿಯ ಉಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೃಗ ರಾಜ—ಸಿಂಹ ಈ ಶತೇಂದ್ರರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಹರೂ ಆದ ಆರ್ಥತ್ವರವೇಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು. (ಮೋಹನಿಯ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಆರಿಯಿಂದೂ, ಜ್ಞಾನಾವರಣ ದರ್ಶನಾವರಣಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ರಜ ವೆಂದೂ, ಅಂತರಾಯಕರ್ಮಕ್ಕೆ ರಹಸ್ಯವೆಂದೂ ಸಂಕೀರ್ತನಾಮಗಳಿರುತ್ತವೆ.)

२. ಪ್ರಪರತಕ್ಷಿರಿಯನಿಪ್ತ್ತಿಯಿಂಬ ನಾಲ್ಕುನೇಯ ಶುಕ್ಲಧಾನದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಶವಾಡಿ ಕ್ರಾರ್ಯಿಕಸಮೃಕ್ಷ್ಯ ಜ್ಞಾನದರ್ಶನ ವೀರ್ಯಾಗುಣಗಳನ್ನೂ ವೇದನಿಯಿ ಅರ್ಯನಾರ್ಥಗೋತ್ತಮಗಳಿಂಬ ನಾಲ್ಕು ಅಘಾತಿಕರ್ಮಗಳ ನಾಶದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವ್ಯಾಬಾಧ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅವಗಿಂದ ಅಗಾರು ಲಘುಗಳಿಂಬ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು.

३. ದರ್ಶನಾಜಾರ ಜ್ಞಾನಾಜಾರ ವೀರಾರ್ಥಾಚಾರ ಚಾರಿತಾರ್ಥಾ ತಪ ಅಚಾರಗಳಿಂಬ ಐದು ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಅಚರಿಸುವವರೂ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಅಚರಣೆ

- ಉ. ಣನೋ ಉವಜ್ಞಾಯಾಣಂ.
ಇ. ಣನೋ ಲೋಪಿ ಪನ್ಮಸಾಹಣಂ.

ಚತ್ತಾರಿ ಮಂಗಲಂ :—೧. ಅರಹಂತ ಮಂಗಲಂ.

೨. ಸಿದ್ಧಮಂಗಲಂ. ೩. ಸಾಹು ಮಂಗಲಂ.
೪. ಕೇವಲಿಪಣಿ ತೋಡನೋಮಂಗಲಂ.

ವಾಡಿಸುವವರೂ ಸಮಸ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರೂ ಆದ ಅಭಾಯರಿಗಿನಮನ್ನಾರವು.

೫. ದ್ವಾದಶಾಂಗಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಂಪುದಕೊಂಡ್ರೀಸ್ತರಿಷ್ಟು ಯಾರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಯಾರಂ ಯಾವುದೂಂದು ಲಾಭದ್ವಾಯಿಲಾ ಇಲ್ಲದ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಶಂಕ್ಷಿಪ್ತವ್ಯಾಪರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಉಪಾಧಾರ್ಯವರಮೇಟ್ಟಿಗಳಿಗಿನಮನ್ನಾರವು.

೬. ಶಿವರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡುವುದು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ವೊದಲಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರೂಧಾರ್ಯನಿಂದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರೂಪದ ಲೋಕದ (ಎರಡೂವರೆ ದ್ವಿಪರ್ಗಳ)ಲ್ಲಿ ರುಪ ಸಮಸ್ತ ಸಾಧನಪರ ಮೇಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು. “ಲೋಪಿ ಸಮ್ಮ—ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ” ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ “ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಅರ್ಹತ್ವರಮೇಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು” ಇತ್ತಾದ್ದಿರೂಪಗಳಾಗುವುವು.

ಭವ್ಯರ (ಮಂಳಂ ಗಾಲಯತಿ) ಪಾಪಮಾಡುವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಅಭಿವಾ (ಮಂಗಲ—ಸುಖಿನಿಲಾತಿ) ಸುಖಿವನ್ನುಂಟಿಪಾಪಾಡುವ ಮಂಗಲಗಳು ನಾಲ್ಕು:—
೧. ಅರ್ಹತ್ವರಮೇಟ್ಟಿಯು ಮಂಗಲ. ೨. ಸಿದ್ಧಪರಮೇಟ್ಟಿಯು ಮಂಗಲ.
೩. ಸಾಧುಪರಮೇಟ್ಟಿಗಳು ಮಂಗಲ. ೪. ಕೇವಲಿಗಳಿಂದ—ಸರ್ವಜ್ಞರಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮಂಗಲ.

(ಸಾಧುಪರಮೇಟ್ಟಿಗಳಿಂತೆ ಅಭಾಯರೋಪಾಧಾರ್ಯ ಪರಮೇಟ್ಟಿಗಳೂ ಕರ್ಮವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾದ ಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಲಿ ತತ್ವರೂಪ

೫. ಚತ್ತಾರಿ ಲೋಗುತ್ತಮಾ :—೧. ಅರಹಂತ ಲೋಗುತ್ತಮಾ. ೨. ಸಿದ್ಧಲೋಗುತ್ತಮಾ. ೩. ಸಾಹು ಲೋಗುತ್ತಮಾ. ೪. ಕೇವಲಿಪಣಿ ತೋಡನೋ ಲೋಗುತ್ತಮಾ.

ಚತ್ತಾರಿ ಸರಣಂ ಪನ್ಮಜಾವಿನಿ— ೧. ಅರಹಂತ ಸರಣಂ ಪನ್ಮಜಾವಿನಿ.
೨. ಸಿದ್ಧಸರಣಂ ಪನ್ಮಜಾವಿನಿ. ೩. ಸಾಹುಸರಣಂ ಪನ್ಮಜಾವಿನಿ.
೪. ಕೇವಲಿಪಣಿ ತೋಡನೋ ಸರಣಂ ಪನ್ಮಜಾವಿನಿ.

ಮಾಲೋತ್ತರಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವರೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಆವರೂ ಸಾಧುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಭಾರವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಂದೂ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಗುಣಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹಂಚಿಪರಮೇಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಂ.)

ಉತ್ತಮಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಉತ್ತಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಉತ್ತಮವಹಾಗ್ರವನ್ನು ಹತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ಭವ್ಯರಿಗೆ ಉತ್ತಮಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಈ ನಾಲ್ಕು:—
೧. ಅರ್ಹತ್ವರಮೇಟ್ಟಿಗಳು ಲೋಕೋತ್ತಮರು. ೨. ಸಿದ್ಧಪರಮೇಟ್ಟಿಗಳು ಲೋಕೋತ್ತಮರು. ೩. ಸಾಧುಪರಮೇಟ್ಟಿಗಳು ಲೋಕೋತ್ತಮರು. ೪. ಕೇವಲಿಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಧರ್ಮವು ಲೋಕೋತ್ತಮವು.

ಜಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಿರಿನಾಡ ಕರ್ಮಶಕ್ತಿವಿನಿಂದ ಉಂಟಾದ ದುಃಖವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ದಾಂಟುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮಾಂದಿಗಳ ಶರಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ:—೧. ಅರ್ಹತ್ವರಮೇಟ್ಟಿಗಳ ಶರಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ. ೨. ಸಿದ್ಧಪರಮೇಟ್ಟಿಗಳ ಶರಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ. ೩. ಸಾಧುಪರಮೇಟ್ಟಿಗಳ ಶರಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ. ೪. ಕೇವಲಿಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಧರ್ಮದ ಶರಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ.

ಅಡಾಳಿಜ್ಞ ದೀನ ದೋ ಸಮುದ್ರೇಸು ಪ್ರಸ್ತಾರಸಕಮ್ಮ
ಭೂನಿಂಬಜಾವ ಅರಹಂತಾಣ ಭಯನಂತಾಣ ಆದಿಯರಾಣಂ
ತಿತ್ತಲುರಾಣಂ ಜಿಣಾಣಂ ಜಿಣತ್ತನಾಣಂ ಕೇವಲಿಯಾಣಂ ;
ಸಿದ್ಧಾಣಂ ಬುದ್ಧಾಣಂ ಪರಿಷೇವ್ಯದಾಣಂ ಅಂತಯಾಣಂ ನಾರಯಿ

ಪ್ರಸ್ತಾರಸಕಮ್ಮ ಭೂನಿಂಬಜಾವ ಪ್ರಂಚಭರತ ಪಂಚೀರಾವತ ಪಂಚ ವಿದೇಹ
ಗಳಂಬ ಹದಿಸ್ಯದು ಕರ್ಮಭೂನಿಂಬಳಿಯೂ, ಅಡ್ಯಾಳಿಜ್ಞ ದೀನ ದೋ ಸಮುದ್ರೇಸು—ಜಂಬಾದ್ವೀಪ ಧಾತ್ಕೇಖಂಡ ಪ್ರಷ್ವರಾಧಗಳಂಬ ಎರಡೂ
ವರೆ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲವಣ ಕಾಲೀಂದರಗಳಂಬ ಎರಡು ಸಮುದ್ರ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವವರೂ (ಒಂದು ಕರ್ಮಭೂನಿಂಬಳಿ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರ
ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥದಾದಿ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಿರುವುದು ಉಪಸರ್ಗದ ದಸೆಯಿಂದ
ಅಥವಾ ಯಾದಿನಿಂದಿರುವುದಿಂದ) ಧಮ್ಮವರ ಚಾಣಿರಂಗಿಕ್ಕುವಟ್ಟಿಣಂ—ಧಮ್ಮವಂಬ
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ, ದೇವಾಂಧಿದೇವಾಣಂ—ಭವನ ವ್ಯಂತರ
ಚೈಲ್ಲೇತಿಷ್ಟ ಕಲ್ಪವಾಸಿಗಳಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಥವೇವತೆ
ಗಳೂ—ಪ್ರಾಜ್ಯರೂ ಆದ (ಕು ವಿಶೇಷಣಗಳು ಪ್ರಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ
ಯೋಬ್ಬಿರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿವೆ) ಜಾವ ಅರಹಂತಾಣಂ—ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಹತ್ವರ
ಮೇಷ್ಠಿಗಳು, ಭಯಾವಂತಾಣಂ—ಜಾಳಿನಿಗಳ ಅಥವಾ ಪೂಜ್ಯರೂ, ಅನಿಯರಾಣಂ—
ಕೃತಯಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತೆವೊದಲು ಧಮ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಜಾರ ಮಾಡಿದವರ,
ತಿತ್ತಲುರಾಣಂ—ಅರ್ಹತ್ವರಮೇಶ್ವರರೂ—ತಾಸ್ತುರೂಪವಾದ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮಾಕ್ಷ
ವಾದಿ ಧಮ್ಮರೂಪವಾದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಜಾರ ಮಾಡಿದವರ, ಜಿಣಾಣಂ—
ಕರ್ಮತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಜರಿಸಿದವರ, ಜಿಣಾಳೈತ್ತಮಾಣಂ—ಗಳಿಧರರು ಮೂದ
ಲಾದ ಏಕದೇಶಜಿನರಾಗಳಿಂದ ಉತ್ಪಾದಿಸಿರುವವರ, ಕೇವಲಿಯಾಣಂ—
ಕೇವಲಜ್ಞನಂಬನ್ನು ರಾಗಿರುವವರ, ಸದಾ ಕರೇಮು ಕಿರಿಯಮ್ಮುಂ—ಆಶೋಜನಾ
ಪ್ರತಿಕ್ರಮಾಣಾದಿಕರ್ಯಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.
ಬುದ್ಧಾಣಂ—ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವವರೂ, ಪರಿಷೇವ್ಯದಾಣಂ—
ಸುಖಿಗಳೂ, ಅಂತಯಾಣಂ—ಸಮಸ್ತಕರ್ಮಗಳ ಮಂತ್ರ ಸಂಸಾರದ ಅಂತ-
ನಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿದವರೂ ಅಥವಾ ಅಂತಕೃತರೂ, (ಮಾಹೋಪಸರ್ಗವನ್ನು

ಡಾಣಂ; ಧನ್ಯಾ ಇರಿಯಾಣಂ; ಧಮ್ಮದೇಸಯ್ಯಾಣಂ; ಧಮ್ಮಕಾ
ಯೆಗಾಣಂ; ಧಮ್ಮಪರಜಾಲು ರಂಗಜಕ್ಕವಟ್ಟೀಣಂ ದೇವಾಂಧಿದೀ
ವಾಣಂ; ಜಾಣಾಣಂ; ದಂಸಣಾಣಂ ಚರಿತಾಣಂ; ಸದಾ ಕರೇಮು
ಕಿರಿಯನ್ನುಂ.

ಹೂಂದಿ ಅಂತಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಥಾತಿಕೆಮ್ಮವನ್ನು ನಾಶವಾಡಿ ಕೇವಲ
ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಉಳಿದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆಯಾವನ್ನು ವಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು
ಪಡೆದವರಿಗೆ ಅಂತಕೃತರೆಂದು ಹೇಸರು) ಪಾರಯದಾಣಂ—ಸಂಸಾರವೆಂಬ
ವಂಹಾಸಮುದ್ರದ ಪಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ಆದ ಜಾವ ಸಿದ್ಧಾಣಂ—
ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು, ಸದಾ ಕರೇಮು ಕಿರಿಯಮ್ಮುಂ—ಕೃಯಾಕಾರ್ಯ
ವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜಾವ ಧನ್ಯಾ ಇರಿಯಾಣಂ—
ಚಾರಿತ್ರರೂಪವಾದ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮ ಕ್ಷಮಾ ಮಾರ್ಗವ ಅರ್ಥವ ತೌಚ
ಸತ್ತ ಸಂಯುಂ ತಪಃ ತಾಗು ಅಕಿಂಚನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಚಯರೂಪವಾದ ಧಮ್ಮ
ವನ್ನು ತಾವು ಅರೆಸುವವರೂ ಶಿವ್ಯರನ್ನು ಆರ್ಕಣಿಸುವವರೂ ಆದ
ಎಲ್ಲಾ ಆಕಾರಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು, ಸದಾ ಕರೇಮು ಕಿರಿಯಮ್ಮುಂ—ಕೃಯಾಕಾರ್ಯ
ವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜಾವ ಧಮ್ಮದೇಸಯ್ಯಾಣಂ—ಚಾರಿತ್ರ
ರೂಪವಾದ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮಕ್ಷಮಾದಿರೂಪವಾದ ಧಮ್ಮವನ್ನು ಉಪ
ದೇಶವಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಧಾರ್ಯರಾಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು, ಸದಾ ಕರೇಮು
ಕಿರಿಯಮ್ಮುಂ—ಕೃಯಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜಾವ
ಧಮ್ಮಕಾರ್ಯಗಾಣಂ—ಧಮ್ಮನಾರ್ಯಕರಾದ—ಧಮ್ಮವನ್ನು ಆರೆಸುವವರಾದ
ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು, ಸದಾ ಕರೇಮು ಕಿರಿಯಮ್ಮುಂ—ಕೃಯಾ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜಾಣಾಣಂ—ಸಮ್ಮಜ್ಞನಾಗಳು,
ಸದಾ ಕರೇಮು ಕಿರಿಯಮ್ಮುಂ—ಕೃಯಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡು
ತ್ತೇನೆ. ದಂಸಣಾಣಂ—ಸಮ್ಮಗ್ರಹಗಳು, ಸದಾ ಕರೇಮು ಕಿರಿಯಮ್ಮುಂ—
ಕೃಯಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಚರಿತಾಣಂ—ಸಮ್ಮಜ್ಞ
ತುಗಳು, ಸದಾ ಕರೇಮು ಕಿರಿಯಮ್ಮುಂ—ಕೃಯಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅನಂತಗಣಗಳಿಂದ ರೂಪೇಷ್ಟೇಂದ್ರಾಯಿ ಭೂತ
ವಾದುದು ರತ್ನತ್ರಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಆದೇ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪೂರುತ್ತದೆ.

ಕರೇನಿ ಭಂತೇ ಸಾಮಾಲಿಯೆಂ | ಸವ್ಯಸಾವಜ್ಞ ಚೋಗೆ
ಪಚ್ಚ ಕ್ವಾನಿ ಜಾವಜ್ಞೀವಂ | ತಿವಿಹೇಣ ವಂಣಾ ವಚಿಯೆಂ
ಕಾಲಿಯೇಣ ಈ ಕರೇನಿ ಈ ಕಾರೇನಿ ಕರಂತಂ ಹಿ ಈ ಸಮಣ
ಮಣಣ್ಣಾನಿ | ತಸ್ಸಭಂತೇ ಅಳಿಕಾರಂ ಪಡಿಕ್ಕ ನಾನಿ ತೆಂದಾನಿ
ಗರಹಾನಿ ಜಾನ ಅರಹಂತಾಣಂ ಭಯಿವಂತಾಣಂ ಪಜ್ಞ ನಾಸಂ
ಕರೇನಿ ತಾವಕಾಲಂ ಪಾವಕಮ್ಮುಂ ದುಷ್ಟ ರಿಯುಂ ವೋಸರಾನಿ.

ತೋಽಸ್ಯಾನಿಹಂ ಜಿಣವರೀ ತಿತ್ತ ಯೆರೀ ಕೇವಲಿ ಅಣಂತಜಿಸೇ
ಉರಪವರಲೋಯೆನುಹಿನ ನಿಹಂಯೆರಯೆನುಲೀ ಮಹಪ್ಪಸ್ಸೀ ||೧||
ತೋಯೆಸ್ಯಾಜ್ಞೋಯೆಯರೀ ಧಮ್ಮುಂ ತಿತ್ತಂಕರೀ ಜಿಸೇ ವಂದೇ |
ಅರಹಂತೇ ಕೃತಿಸ್ಯೇ ಜಳುವಿಂಸಂಚೇವ ಕೇವಲಿಸ್ಹಾ ||೨||

ಭಗವಂತನೇ ! ರಾಗದ್ವೇಷಗಳ ಅಭಾವರೂಪವಾದ ಸಾಮಾಲಿಕವನು
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜೀವಿಸಿರುವವರೀ ಸಮಸ್ಯವಾದ ಅಶಿಖಮನೋವಾಕ್ಷಾಯ
ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೂರೂ ವಿಧವಾದ-ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ
ಮಾತಿನಿಂದಲೂ ಶರೀರದಿಂದಲೂ ಸಮಸ್ಯವಾದ ಅಶಿಖ ಮನೋವಾಕ್ಷಾಯ
ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಾನು ವಣಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಡುವವನನ್ನು
ಅನಂವೋದಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಭಗವಂತನೇ ! ಅಹಾದಾದ ಹಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ
ಕ್ರಿಯಾಕರ್ಮದ ಅತಿಂಬರ-ದೋಪವನ್ನು ನಿರೂಕರಿಸುತ್ತೇನೆ-ಅತ್ಯಂಕಾಕ್ಷಿಕವಾಗಿ
ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗುರುಸಾಕ್ಷಿಕವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.
ಅರ್ಥತ್ತರಮೇಶ್ವರರ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಧಿವಾ ಪ್ರಾಜ್ಞರ ವಿಶುದ್ಧವಾದ
ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೆ ಚಿಂತಿಸುವುದೆಂಬ ಸೇವೆಯನ್ನು ವಣಡುವವರಿಗೆ
ಸಂಸಾರವ್ಯದಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಶಿಖಕರ್ಮವನ್ನೂ ದುಷ್ಟವಾದ ಅಂತರಣವನ್ನೂ
ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಏಕದೇಶಿನರಾದ ಗಣಧರಾದಿಮುನಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ
ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಅಧಿವಾ ಅಂತವಿಲ್ಲದಿರುವ
ಕೇವಲಿಜರನ್ನೂ ಸ್ವತಿಸುತ್ತೇನೆ ! ಮನಸ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೊದ
ಲಾದವರಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಜ್ಞಾನಾವರಣ ದರ್ಶನಾವರಣಗಳಿಂಬ

ಉಸದಹಮಜಿಯೆಂಜ ವಂದೇ ಸಂಭವನುಭಿಣಂದಣಂಚ ಸುಮಾಂಚ ||
ಪಲುಮಹಪ್ಪರಂ ಸುಪಾಸಂ ಜಿಣಂಚ ಚಂದಪ್ಪರಂ ವಂದೇ ||೩||
ಸುವಿಹಿಂಚ ಪುಪ್ಪಯುಂತಂ ಸೀಯಲಸೇಯೆಂಚ ವಾಸುಪ್ರಜ್ಞಂಚ ||
ನಿಹಂಲಮಣಂತಂ ಭರೆಯನಂ ಧಮ್ಮುಂ ಸಂತಿಂಚ ವಂದಾನಿ ||೪||
ಕುಂಘಂಚ ಜಿಣವರಿಂದಂ ಅರಂಚ ಮಲ್ಲಿಂಚ ಸುವ್ಯಾಯುಂಚ ಇವಿಂ ||
ವಂದೇ ಅರಿಟ್ಟಿಸೇವಿಂ ತಹ ಪಾಸಂ ವದ್ದಮಾಣಂಚ ||೫||

ದೂರಾಷನ್ನು ನಾಶವಾಡಿದವರೂ ಪೂಜಾಪಾಪ್ರರೂ ಕೇವಲಜ್ಞನಂದಿದ
ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವವರೂ ಚಾರಿತರೂಪವಾದ ಅಧಿವಾ ಉತ್ತ
ಮಹಕ್ಕವಾದಿರೂಪವಾದ ಧರ್ಮತೀರ್ಥವನ್ನುಂಟಿಪಾಡಾದುವರೂ ಅದ
ಜನೇಶ್ವರರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ | ಫಾತಿಕರ್ಮಗೋಳನ್ನು ಕ್ಷಯಿಸುಡಿದವರೂ
ಕೇವಲಜ್ಞನಂವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ಆದ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಲು ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ
ನೋತ್ರವಾದಾತ್ಮೇನೆ | ||೧-೨||

ವೃಷಭ ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಅಜಿತತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಶಂಭವತೀರ್ಥಂಕರ
ರನ್ನೂ ಅಭಿನಂದನತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಸುವಾತಿತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ವಂದಿಸು
ತ್ತೇನೆ. ಪದ್ಮಪ್ರಭತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಸಂಪಾದ್ರ್ಫತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಚಂದ
ಪ್ರಭ ಜನರನ್ನೂ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ | ||೩||

ಸುವಿಧಿಯೆಂಬ ಪುಪ್ಪದಂತ ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಶೀತಲತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ
ಶ್ರೇಯಾಂಶತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ವಾಸಪೂಜ್ಯತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ವಿಮಲ
ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಅನಂತತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಪೂಜ್ಯರಾದ ಧರ್ಮತೀರ್ಥಂಕರ
ರನ್ನೂ ಶಾಂತತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ | ||೪||

ಕುಂಘತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಜಿನ್ನೇಪ್ಪರಾದ ಅರತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ
ಮಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಮುನಿಸುಪ್ರತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ನಿಂದಿತೀರ್ಥಂಕರ
ರನ್ನೂ ಅರಿಪ್ಪನೇಮಿತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಪಾಶ್ಚತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ
ವರ್ಧಿಸಾನತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ | ||೫||

ವಿನಂ ನುವಿ ಅಭಿತ್ವಯೋ ವಿಹುಯರಯುವುಲಾ ಹಹಿಳಣ
ಜರಮರಕಾ ॥
ಚಲನಿಸಂಪಿ ಜಿಣವರಾ ತಿತ್ವಯುರಾ ನೇರ ಪಸೀಯೆಂತು ॥೧೬॥
ಕತ್ತಿಯವಂದಿಯುವುಹಿಯೋ ನಿದೇ ಲೋಗುತ್ತಮಾ ಜಿಣಾ ಸಿದ್ಧಾ ॥
ಅರೋಗ್ಯಾಣಲಾಹಂ ದಿಂತು ಸಮಾಹಿಂ ಚ ನೇರ ಚೋಹಿಂ ॥೧೭॥
ಚಂದೇಹಿಂ ಹೀಮೃಲಯುರಾ ಆಷಚ್ಚೇಹಿಂ ಅಹಿಯುಪಹಾ ಸತ್ತಾ ॥
ಸಾಯುರ ಇವ ಗಂಭೀರಾ ಸಿದ್ಧಾ ಸಿದ್ಧಿಂ ಮನು ದಿಸಂತು ॥೧೮॥

ಇಚ್ಛಾಮಿ ಭಂತೇ ಸಿದ್ಧಭತ್ತಿ ಕಾಣಸ್ವಗ್ರಹೀ ಕ್ಷಿ ತಸ್ಯ ಆಲೋ
ಚೇಲಂ । ಸಮೃಜಾಣ ಸಮೃದಂಸಣ ಸಮೃ ಚರಿತ್ರಜುಕ್ತಾಣಂ

ತು ರೀತಿಯಾಗಿ ನ್ನಿಂದ ಸ್ವೋತ್ರವಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಆವರಣಮಲ
ರಹಿತರೂ ಜರಾಮರಣರಹಿತ (ಮುಕ್ತ)ರೂ ಧರ್ಮಾರ್ಥಿರ್ಥ ಪ್ರವರ್ತಕರೂ
ಆದ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಜನೇಶ್ವರರು ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಲಿ. ॥೧೯॥

ವಚನದಿಂದ ಸ್ವೋತ್ರವಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ವಂನಸ್ಪಿನಿಂದ ವಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ವರೂ ತರೀರದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಲೋಕೋತ್ಸಂಪ್ರದೂರೂ ಕರ್ಮಗಳನ್ನ
ಜಯಿಸಿದವರೂ ಕೃತಕೃತ್ಯರೂ ಆದ ತೀರ್ಥಾಂಕರರು ನನಗೆ ಸಮಸ್ತ ಜ್ಞಾನಾ
ವರಣಕರ್ಮನಾಥಧಿಂದಂಟಾದ ಜ್ಞಾನಲಾಭವನ್ನೂ ಧರ್ಮ ಶಳಧಾರ್ಯನರೂಪ
ವಾದ ಸಮಾಧಿ (ಭಾರಿತ)ಯನ್ನೂ ಸಮೃಗ್ರೀಶನವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿ. ॥೨೦॥

ಚಂದ್ರಗಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ನಿಮಂತರೂ ಸೂರ್ಯಾರ್ಗಿತ ಹಚ್ಚು ಪ್ರಭೇ
ಯುಳ್ಳವರೂ ಪರಮೋಪತ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಶಸ್ತರೂ ಸಮಾದ್ರದಂತೆ
ಗಂಭೀರರೂ ಆದ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು ಸ್ವೋತ್ರಮಾಡುವ ನನಗೆ ಸಕಲ
ಕರ್ಮಕ್ಕೂರೂಪವಾದ ಸಿದ್ಧಿ (ಮುಕ್ತಿ) ಯನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ॥೨೧॥

ಭಗವಂತನೇ ! ನಾನು ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಯೋತ್ಪರ್ಗ
ವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಅದರಿಂದಾದ ದೂಪವನ್ನು ಲೋಹಿಸುವುದ್ದಿಚ್ಚಿ
ಸುತ್ತೇನೆ. ಸಮೃಜ್ಞನ ಸಮೃಗ್ರೀಶನ ಸಮೃಕ್ಷಾರಿತ್ರ ಯಾಕ್ರರೂ ಎಂಟು
ಪ್ರಕಾರವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಸಮೃಕ್ಷ ಮೊದಲಾದೆಂಟು

ಅಟ್ಟಿನಿದಕನ್ನು ವಿಪ್ರಮುಕ್ತಾಣಂ ಅಟ್ಟಿಗುಣಸಂಪರ್ಕಾಣಂ ಉಡ್ಡ
ಲೋಯಂ ಮತ್ತುಯೋಣಂ ತನಸಿದ್ಧಾಣಂ ಇಯೆ
ಸಿದ್ಧಾಣಂ ಸಂಜಮಸಿದ್ಧಾಣಂ ಚರಿತ್ರಸಿದ್ಧಾಣಂ ಅದೀದಾಜಾಗದ
ವಟ್ಟಿನಾಣ ಕಾಲತ್ಯರ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಣಂ ಸವ್ಯಸಿದ್ಧಾಣಂ ಭತ್ತಿಪ್ರ ಶಿಕ್ಷ
ಕಾಲಮಂಚೇ ಪ್ರಾಜೇಮಿ ವಂದಾಮಿ ಓಮಂಸಾಮಿ ದುಕ್ಕಪ್ರಷ್ಣ
ಕಮ್ಮಕ್ಕೆ ಚೋಹಿಲಾಹೋ ಸುಗಳಗಮನಣಂ ಸಮಾಹಿಮರಣಂ
ಜಿಣಗುಣ ಸಂಪತ್ತಿ ಹೋಲು ಮಜ್ಜಾಂ ॥

ಅಧಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಃ

ಸಿದ್ಧಾ ಸುದ್ಧಾ ತಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಸಮುದಯಾನ್ ಸಾಧಿತಾತ್ಮ
ಸ್ವಭಾವಾನ್ । ನಂದೇ ಸಿದ್ಧಿಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ತದನುಪಮಗುಣಪ್ರಗ್ರಹ
ಕೃಷ್ಣತುಪ್ಪಣಿ ॥ ಸಿದ್ಧಿಃ ಸ್ವಾತೋನೈಪಲಭಿಃ ಪ್ರಗಣಂಗಣಗೋಚಾರಿ
ದೋಷಾಪಹಾರಾತ್ । ಯೋಗ್ಯೋಪಾದಾಸಯೆಂಕರ್ತ್ಯಾದ್ವದ್ವದ ಇಹ
ಯಥಾ ಹೇಮಭಾವೋನೈಪಲಭಿಃ ॥೧೦॥

ಗುಣಸಂಪನ್ನರೂ ಉದ್ದ್ವಲೋಕದ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವವರೂ ಆದ ತಪಸ್ಯಾದ್
ರನ್ನೂ ನಯಿಸಿದ್ದರನ್ನೂ ಸಂಯಮಸಿದ್ದರನ್ನೂ ಬಾರಿತ್ರಸಿದ್ಧರನ್ನೂ ಭೂತ
ಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತವಾನಗಳಿಂಬ ಮುಂರುಕಾಲಗಳಿ ಸಿದ್ಧರನ್ನೂ ಸಮಸ್ತ ಸಿದ್ಧರನ್ನೂ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಕ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಆಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪೂಜಿಸುತ್ತೇನೆ, ವಂದಿಸು
ತ್ತೇನೆ, ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ; ನನಗೆ ದುಃಖಾಯವೂ ಕರ್ಮಕ್ಕೆಯವೂ
ಬೋಧಿ (ರತ್ನಕ್ರಯ) ಲಾಭವೂ ಸುಗಳಿಗಮನವೂ ಸಮಾಧಿಮರಣವೂ
ಜನೇಶ್ವರರ ಗುಣಗಳ ಸಂಪತ್ತಿಯೂ ಆಗಲಿ ॥

ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ

ಭಾವಾರ್ಥः—ಉಪಮೆಯಿಲ್ಲದ ಆ ಅಸಂಭಜ್ಞನಾದಿಗಣಗಳಿಂಬ
ಹಗ್ಗವ (ಲಗಾಮು) ನನ್ನನ್ನು ಏಳಿಯಾವುದರಿಂದ ಸಂಂಪ್ರಾನಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಯ
ಪೂರ್ವಗೊನ್ನುರ ನಾನು ಜ್ಞಾನಾವರಣಾದಿ ಕರ್ಮಸ್ವಭಾವಗಳಿ ಸಮಾಹಿಮರಣ

ನಾಭಾವಃ ಸಿದ್ಧಿರಿಷ್ಯಾ ನೆ ನಿಜಗುಣಹತಿಸ್ತುತ್ತೇ ಶೋಭಿನ್ ಯೆಂತ್ತೇ॥
ಅಸ್ತ್ಯಾತ್ಮಾನಾದಿಬದ್ಧಃ ಸ್ವಕೃತೆಜಪಲಭುಕ್ ತತ್ಪೂರ್ಯಾನೈಶ್ವರ್ಭಾಗಿ
ಜ್ಞಾತಾ ದ್ರಷ್ಟಾ ಸ್ವದೇಹಪ್ರಮಿತಿರುಪಸಮಾಹಾರವಿಸ್ತಾರಧನೂರ್
ಧಾರ್ಮಿಕ್ಯಾತ್ಯಾತ್ಯಾ ಸ್ವಗುಣಯುತ ಇತ್ತೋ ನಾನ್ಯಾ
ಸಾಧ್ಯಸಿದ್ಧಿಃ ॥೨॥

ನಾಶವಾಡಿದವರೂ ಅತ್ಯನ್ತ ಅನಂತಚಾಳಾನಾದಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವರೂ
ಅದ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ಪಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯೋಗ್ಯವಾದ ಉಪಕಾರಕ
ಕಾರಣ (ದ್ಯಾವಕಾದಿ) ಗಳ ಸೇರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಒಂಗಾರಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರನಿಂದ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂಗಾರವು ಪೂರ್ವವಾಗುವಂತೆ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಂದಿರುವ
ಅನಂತಚಾಳಾನಾದಿಗುಣಾರ್ಥ ಸಮೂಹವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದ್ವರ್ಗಳಾದ ಜ್ಞಾನಾ
ವರಣಾದಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ದೂರವಾಡುವುದರಿಂದ ಜೀವನ ಅನಂತಚಾಳಾನಾದಿ
ಸ್ವರೂಪದ ಪೂರ್ವಿಯಾಗುವುದೂ. ಅದೇ ಸಿದ್ಧಿಯೆಂಬುದು. ಅತ್ಯನ್ತ ಕರ್ಮ
ಮುಲಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದೇ ಸಿದ್ಧಿ (ಮುಂತ್ತ) ಯೆಂದು
ಭಾವವು ॥೩॥

ಕೆಲವರು ಬೌದ್ಧರು “ದೀಪವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಅತ್ಯನ್ತ ಸಂಪೂರ್ಣ
ವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವುದೇ ಸಿದ್ಧಿ”ಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಅಭಾವರೂಪ
ವಾದ ಸಿದ್ಧಿಯು ಇಷ್ಟವಲ್ಲ. ಅತ್ಯನ್ತ ಬುದ್ಧಿ ಸುಖಿದುಃখಿ ಇಚ್ಛಾ ದ್ವೇಷ
ಪ್ರಯುತ್ತ ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಸಂಸಾರರೂಪವಾದ ಒಂಬತ್ತು ವಿಶೇಷಗಣಾರ್ಥ
ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವೇ ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದು ಯಾಗಿರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ತಪಸ್ಯ
ಗಳಿಂದ ಅವರು ಹೇಳುವ ಸಿದ್ಧಿಯ ಸಂಘಟನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ,
ಯಾರಾದರೂ ಅತ್ಯಾವಿನಾಶಕ್ಷೋಽಸ್ಕರ ಅಥವಾ ಅತ್ಯ ಗುಣವಿನಾಶಕ್ಷೋಽಸ್ಕರ
ತಪಸ್ಯನ್ನು ಮಾಡುವರೇ? ಅದುದರಿಂದ ಅತ್ಯಗುಣವಿನಾಶ ರೂಪವಾದ
ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಇಷ್ಟವಲ್ಲ. “ಅತ್ಯನೇ ಇಲ್ಲಿದಿರುವಾಗ ಯಾರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗು
ವುದು?” ಎಂದು ನಾಸ್ತಿಕ—ಚಾವಾಕನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ತಪ್ಯ—
ಅನಾದಿಯೂ ಕರ್ಮ ಬಧ್ಯನೂ ಅಥವಾ ಅನಾದಿಕರ್ಮದಿಂದ ಬಧ್ಯನೂ
ತನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿ—ಕರ್ಮದಿಂದುಂಟಾದ ಭಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿವವನೂ

ಸತ್ಯಂತಬಾಫ್ಯಹ್ಯಯೇತುಪ್ರಭವಿವಿಮಲಸದ್ದ ಶರಸಜ್ಞಾ ಸಚಯಾರ್—
ಸಂಬದ್ಧೇತಿಪ್ರಭಾತಕ್ಷತದುರಿತತಯಾ ವ್ಯಂಜಿತಾಜಿಂತ್ಯಾಸಾರ್ಯಃ ॥
ಕೃನಲ್ಯಜ್ಞಾ ಸದ್ಗ್ಯಾಸ್ತವರಸುಖಮಹಾವಿಂಯೇಸಮೃತ್ಯಾಲಭಿ—
ಜೀಶ್ವೇತಿನಾರ್ಥಾತಾಯಾನಾದಿಸ್ತಿರಪರಮಗುಣೈರದ್ಭೂತೈಭಾರ
ಸಮಾನಃ ॥೪॥

ತಾನು ವಾಡಿದ ಕರ್ಮದ ಸಂಪೂರ್ಣನಾಶದಿಂದ ವೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವವನೂ
ಜ್ಞಾನೋಪಯೋಗವಲ್ಲವನೂ ದರ್ಶನೋಪಯೋಗವಲ್ಲವನೂ ತನ್ನ ಶರೀರದ
ಪರಿಮಾಣವಲ್ಲವನೂ ದೀಪದಂತ ಸಂಕೋಚ ವಿಸ್ತಾರಧರ್ಮಗಳಲ್ಲವನೂ
ವಸ್ತುವಿನ ರೂಪದಿಂದ ನಿತ್ಯನೂ ಸುಖಿ ದುಃখಿ ಜನನ ಮರಣಾದಿ ಅವಸ್ಥಾ
ರೂಪದಿಂದ ಉತ್ತಮಿ, ವಿನಾಶಸ್ವಭಾವವಲ್ಲವನೂ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದರ್ಶನಾದಿ
ಗಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನೂ ಅದ ಅತ್ಯನ್ನಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ
ಅತ್ಯಸ್ಕರೂಪದ ಪೂರ್ವಿರೂಪವಾದ ಸಾಧ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರೀತಿ
ಯಾಗಿ ಅತ್ಯನ್ತ ಸ್ವರೂಪವು ಸಿದ್ಧಿವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವವು ॥೫॥

ಆ ಅತ್ಯನಾದರೂ ದರ್ಶನಮೋಹನೀಯಂ ಅನಂತಾನುಷಿಂಧಿ ಕೋಧ
ವಣನ ಪಣಯಾ ಲೋಭಗಳ ಕ್ಷಯೋಪಕರ್ಮಾದಿರೂಪವಾದ ಅಂತರಂಗ
ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಗುರೂಪದೇಶವೇ ಹೊದಲಾದ ಬಹಿರಂಗ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ
ಉಂಟಾದುವ ಮಲ—ದೋಪರಹಿತಗಳೂ ಶ್ರೇವತ್ಸಗಳೂ ಅದ ಸಮೃದ್ಧಿಶರ್ವನ
ಜ್ಞಾನ ಚಾರಿತ್ರಗಳ ಸಂಪತ್ತಿಯೆಂಬ ಅಯುಧದ ಬಲವಾದ ಹೊಡೆತ
ದಿಂದುಂಟಾದ ಫಾತಿಕರ್ಗಳ ನಾಶದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾದುದೂ ಅಚಿಂತ್ಯಪೂ ಅದ
ವಣಹಾತ್ಮೆವಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಾವಿನಾಶಕಿರುವಪೂ ಅದ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಕೇವಲ
ದರ್ಶನ ಶ್ರೇವತ್ಸವಾದ ಸುಖಿ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ನವಕೇವಲಲಭಿಗಳಿ
ದಾನ ಲಾಭ ಭೋಗ ಉಪಭೋಗ ಚಾರಿತ್ರ ಭಾವಾಂದಲ ಚಾಮರ ಇವೇ
ಮೊದಲಾದ ಶಾಶ್ವತಗಳೂ ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸದಿರುವಪೂ ಅದ ಗಳ
ಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶವಾನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ॥೬॥

ಜಾನನ್ ಪತ್ಯನ್ ಸಮಸ್ತಂ ಸಮನುಸುಪರತಂ ಸಂಪ್ರತ್ಯಃಷ್ಯನ್
ವಿತನ್ನನ್ | ಧುನ್ಯನ್ ಧಾಂತಂ ನಿತಾಂತಂ ನಿಚಿತಮನುಸಭಂ
ಶ್ರೀಣಯಂಸ್ಯೇತಭಾವಂ || ಕುನಂನ್ ಸಮಪ್ರಜಾನಾಮಪರಮ
ಭಿಭವನ್ ಜ್ಯೋತಿರಾತ್ಮಾನಮಾತ್ಮಾ | ಆತ್ಮನ್ಯೇನಾತ್ಮಾಸಾ
ಕ್ಷೇಣಮುಪಜನಯಿನ್ ಸನ್ ಸ್ವಯಂಭೂತಃ ಪ್ರವೃತ್ತಃ ||೫||

ಬ್ರಿಂದನ್ ಶೇಷಾನೇಷಾನ್ಯಿಗಲಬಲಕಲೀಂಸ್ತ್ರೇರನಂತಸ್ಯಭಾನ್ಯೇ |
ಸೂಕ್ತೈತ್ಯಾಗಲ್ಯವಗಾಹಾಗಂರುಂಭಂಕಗುಂಃ ಕ್ಷಾಯಿಂಕ್ರಿಃ ಶೋಭ
ಮಾನ್ಯೇ || ಅನ್ಯೇಶಾನ್ಯೇವ್ಯಂತೋಹಪ್ರಪಣವಿಹಯಂಪಾರ್ಪಿಲಭಿಂಪ್ರ
ಭಾನ್ಯೇ | ರೂಧ್ರಂಪ್ರಜಾಸ್ವಭಾವಾತ್ಮಮಯುಮುಪಗತೋ ಧಾನ್ಯಿ
ಸಂತಿಪ್ತೇಗೋರೇ ||೬||

ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮಸ್ತ—ಲೋಕಾಲೋಕವನ್ನು ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ತಿಳಿಯುವವನೂ ನೋಡುವವನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವವನೂ
ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೆ ವ್ಯಾಷಿಸುವವನೂ ಮೋಹರೂಪವಾದ ಕತ್ಯಲಿಯನ್ನು
ದೂರವರೂಪವವನೂ ನಿಬಿಡವಾಗಿ ಸೇರಿರುವ ಸಭೀಯನ್ನು ಅವೃತಸಮಾನ
ವಾದ ವಚನಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿವವನೂ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವರೂದು
ವವನೂ ಪ್ರಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಾದ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು (ಕತ್ಯರಾದಿಜ್ಞಾನ
ವನ್ನೂ ಸೂರ್ಯಾದಿ ಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ) ಕೇವಲಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ದೇಹಕಾಂತಿ
ಯಿಂದಲೂ ತಿರಸ್ಯಾರಿಸುವವನೂ ಆದ ಈ ಆತ್ಮನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು
ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ಷೇಣದಲ್ಲಿ ವಾಗ್ನಿವನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡುವವನಾಗಿ ಪರೋಪದೇಶಿಭಿಲ್ಲದೆ ತಾನೇ ಮೋಕ್ಷವಾಗಿವನ್ನು ತಿಳಿದು
ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಿಸಿ ಅನಂತಬ್ಧಾನಾದಿರೂಪದಿಂದ ಪಾರುದಂಭಾವಿಸಿದನು-
ಸ್ವಯಂಭುವಾದನು ||೭||

ಆ ಸ್ವಯಂಭುವಾದ ಅತನು ಬೇಡಿಯಂತೆ ಸಾಮಧ್ಯವುಳುವಾದ
ಉಳಿದ ಸಮಸ್ತ ಅಫಾತಿಕರ್ವಂಪ್ರಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಾರೆಮಾಡುವವನೂ ಅನಂತ
ವಾದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಆ ಸಮೃದ್ಧ ಜ್ಞಾನದರ್ಶನ ಏರ್ಯ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ
ಕ್ಷಾಯಿಕಗಳಾದ ಸೂಕ್ತತ್ವ ಅವಾಬಾಧ ಅವಾಗ ಅಗುರುಂಭಾಕಗಳಿಂಬ

ಅನ್ಯಾಕಾರಾಪ್ತಿಹೇತುನ್ ಚ ಭವತಿ ಪರೋ ಯೋನ ತೇನಾಲ್ಪಿಂತಿನ್ |
ಸಾಗಾತ್ಮೋಸಾತ್ತದೇಹಪ್ರತಿಕೃತಿರುಜಿರಾಕಾರ ನಿವಹ್ಯಮಾರ್ತತಿ ||
ಜ್ಯೂತ್ತ್ರಾಖಾಸ ಕಾಸ ಜ್ಯೂರ ಮರಣ ಜರಾನಿಪ್ರಯೋಗ
ಪ್ರವೋಹ— | ವ್ಯಾಪತ್ತಾರ್ಥದ್ವಾಗುಂಬಿಪರಭವಹತೇ ಕೋಸ್ತು
ಸಾಖ್ಯಸ್ಯ ಮಾತಾ ||೮||

ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಕರ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿವಿಶೇಷಗಳ ನಾಶದಿಂದ
ವಿಶಾಧ್ವಾದ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗುವುದೋ ಅಂತಹ
ಗುಣಗಳ ಪಾರುಪ್ರಯಿಂದ ಪದೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮಾಪ್ರಭು ಬೇರೆ ಎಂಬತ್ತ
ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಕೆ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ತೋಭಿಸುವವನೂ ಅಳಂವನ್ನು ಅಳಿಸುವ ದಾಂಡು
ವಷ್ಟು ಕಾಲ—ಸಮಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನೂ ಆಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ
ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಹೋಗಿ ಲೋಕದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿತಾನೆ. ಸಕಲಕರ್ಮಾ
ಕ್ಷಯವಾದನಂತರ ಉದ್ಘಾಗಮನಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಲೋಕದ ತುದಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲಿತಾನೆಂದು ಭಾವವು ||೯||

ಮುಕ್ತಾತ್ಮನು ಬೇರೆ ಆಕಾರದ ಪಾರುಪ್ರಗಿ ಕಾರಣನಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾ ಅಲದ ಬಿಜದ ಪರಿವಾಳವುಳ್ಳ ಆಕಾರವುಳ್ಳವನ್ನು
ವೆದು ಭಾವವು. ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಶರೀರಾಕಾರಕ್ಷಿಂತ
ವೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಂಸಾರಾ
ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಶರೀರದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಿಂತ ಮನೋಹರವಾದ
ಆಕಾರವುಳ್ಳವನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ರೂಪ ರಸ ಗಂಧ ಸ್ವರ್ಥ ತಬ್ಬ
ರೂಪವಾದ ವುಂತಿ— ಆಕಾರವಿಲ್ಲದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಳಿಪ್ತ, ಬಾಯಾರಿಕೆ,
ಉಬ್ಬಸ್, ಕೆಮ್ಮು, ಜ್ವರ, ಸಾಪ್ತ, ಮುಪ್ತಿ, ಅನಿಪ್ತವಸ್ತುಗಳ ಸಂಬಂಧ,
ಹಚ್ಚಿದ ಮೋಹ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ಅಪತ್ತಿ ಇವೇ ಮೂದಲಾದ ಭಯಂಕರ
ವಾದ ದುಃಖಗಳು ಯಾವುದರಿಂದುಂಟಾಗುತ್ತವೇ ಅಂತಹ ಸಂಸಾರದ
ನಾಶದಿಂದ ಈ ಮುಕ್ತಾತ್ಮನಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಖ್ಯವಂತಿಗಾಗುವುದೋ ಆ ಸೌಖ್ಯವು
ಇಷ್ಟಂದು ತಿಳಿಯುವವನಾರು? ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಸೌಖ್ಯವಂತಿಗಾಗುವುದಿಂದು
ಭಾವವು ||೧೦||

ಅತ್ಯೈಷಾದಾನಸಿದ್ಧಂ ಸ್ವಯಂಮತಿತಯವದ್ವಿತಿಭಾಧಂ ವಿಕಾಲಂ ।
ನೃಧಿಹರುಸವ್ಯಪೇತಂ ವಿಷಯವಿರಹಿತಂ ನಿಷ್ಪತ್ತಿದ್ವಂದ್ವಭಾವಂ ॥

ಅನ್ಯದ್ವಾನಸವೇಷ್ಟಂ ನಿರುಪಮಂಮಿತಂ ಕಾಶ್ಚತ್ತಂ ಸರ್ವಕಾಲಂ ।
ಉತ್ಸುಷ್ಪಾನಂತಸಾರಂ ಪರಮಸುಖಮತಸ್ತಸ್ಯ ಸಿದ್ಧಸ್ಯ ಜಾತಂ ॥೨॥

ನಾಥರ್: ಹೈತ್ಯಾದಿನಾಕಾದಿವಿಧರಸಯೆಂಕೈರನ್ನಾಸ್ಯೇರಕು
ಜ್ಞಾ । ನಾಸ್ಯಾಷ್ಟೇಗಂಧವಾಲ್ಯೈಸರ್ ಹಿ ಮೃದುತಯನ್ನೆಗಾಣಿ
ನಿದ್ವಾಧಭಾವಾತ್ ॥ ಅತಂಕಾರ್ತೇರಭಾವೇ ತದುಪರಮನಂಸದ್ವೀಷ
ಜಾನಥರ ತಾವ-ದ್ವಿಷಾನಥರಕ್ಯವದ್ವಾ ವ್ಯಪಗತಕಿಮಿರೇ ದೃತ್ಯ
ಮಾನೇ ಸಮಸ್ತೇ ॥

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸುಖಿಕ್ಕ ತಾನೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣನಾಗಿರುವುದರಿಂದ
ಸಿದ್ಧವಾದುದೂ ತಾನು ಪರಮಾತ್ಮಿತಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೂ ಬಾಧಾ
ರಹಿತವೂ ಆತ್ಮನ ಸರ್ವಪ್ರಯೋಶವಾಯಿಲು ವ್ಯಾಧಿಹಾನಿಗಳಲ್ಲಿದುದೂ
ಸಾಂಸಾರಿಕಂತಹಸ್ತಂಟಿಪರಾದುವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಂಟಾಗಿರುವುದೂ ತನಗೆ
ವಿರೋಧಿಯಾದ ವಸ್ತು (ದ್ವಾಃಃ) ವಿಲ್ಲಿದಿರುವುದೂ ಸಾತಾವೇದನಿಯಾದಿ
ಕರ್ಮ ಪ್ರಷ್ಟಮಾಲಾ ಗಂಧ ಹೊದಲಾದ ಇತರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆ
ಯಿಲ್ಲಿದಿರುವುದೂ (ತಾನೇ ಉಂಟಾಗುವುದೂ) ಉಪಯೋಗಿಲ್ಲದುದೂ ಪರಿ
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದುದೂ ನತ್ಯವೂ ಸಮಸ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಉತ್ಸುಷ್ಪಾವೂ
ಅನಂತವಾದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವುಳ್ಳದೂ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಹೊದಲಾದವರ ಸುಖಿ
ಕ್ಷಿಂತ ಅತಿತಯವುಳ್ಳದೂ ಆದ ಸುಖವು ಆ ಲೋಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸಿದ್ಧ
ಪರಮೇಷ್ಠಿಗೆ ಉಂಟಾದುದು ॥೩॥

ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಹಸಿವು ಬಾಯರಾರಿಕಿಗಳಲ್ಲಿದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನಾಪ್ರಕಾರವಾದ
ರಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನ್ಯಪಾನಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅತಂಚಿ ಪದಾರ್ಥ
ದಿಂದ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಪಡಿರುವುದರಿಂದ ಗಂಧಪ್ರಷ್ಟಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.
ಅಕ್ಷಸ್ವಾತ್ ಪೂರ್ಪುವಾಗುವ ವ್ಯಾಧಿಯಾ ಇಲ್ಲಿದಿರುವಾಗ ಆ ವ್ಯಾಧಿಯಾ ಉಪ
ಶಮನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಉತ್ತಮವಾದ ಜೀವಧಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲಿದಿರು
ವಂತೆಯಾ ಕತ್ತಲೆಯಿಲ್ಲಿದಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತಪದಾರ್ಥಸಮೂಹವು

ತಾದ್ವಕ್ಷಂಸತ್ತನೇತಾ ವಿವಿಧಸೆಯೆತಪಃಸಂಯೆಮಜ್ಞಾ ಸದ್ಗಣ್ಣಿ ।
ಜಯಾರ್ಥಸಿದ್ಧಾಃ ಸಮುಂತಾತ್ಪರಿತಪರೆತಪಾಂತಿದ್ವೇವಾಧಿದ್ವೇವಾಃ ॥
ಭೂತಾ ಭವಾ ಭವಂತಃ ಸಕಲಜಗತಿ ಯೇ ಸ್ತುಯೆಮಾನಾ
ವಿತಿಷ್ಟೇಃ । ತಾನ್ ಸವಾನ್ನಾತ್ವಾನ್ಯನಂತಾನ್ಯಾ ಜಿಗಮಿಪುರರಂ
ತತ್ಸಂರೂಪಂ ಶ್ರಿಸಂಧ್ಯಂ ॥೪॥

ಪ್ರಾಕೃತ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಃ

ಅಟ್ಟಿವಿಹಕಮ್ಮಾಪುಕ್ಕೇ ಅಟ್ಟಿಗುಣಾಂತಿ ಅಣೋವನೇ ಸಿದ್ಧೇ ।
ಅಟ್ಟಿಮಾಪ್ರಧಾನಿಷಿವಿಟ್ಟೇ ಇಟ್ಟಿಯಂಕಜ್ಞೇಯೇ ವಂದಿವೋ ಶಿಂಚ್ಯಂ ॥೫॥

ಕಾಣಲ್ಪದುತ್ತಿರುವಾಗ ದಿಪದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲಿದಿರುವಂತೆಯೂ ಸಿದ್ಧರಿಗೆ
ಆಯಾಸ ನಿದ್ವಾಜ್ಞರ ಹೊದಲಾದುವಗಳಲ್ಲಿದಿರುವುದರಿಂದ ನುಣುಪಾದ
ಹಾಸುಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ॥೫॥

ಅಂತಹ ಅನಂತಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಪತ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವವರೂ
ನಾನಾಪ್ರಕಾರವಾದ ನೈಗಮ ಸಂಗ್ರಹಾದ ನಯಗಳಿಂದಲೂ ಮತಿಶ್ರುತಾದಿ
ಪೊಚೆತ್ವಾಸಂಗಳಿಂದಲೂ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಶ್ರದ್ಧಾನರೂಪವಾದ ಸಮೃಗ್ಗರ್ವನ
ದಿಂದಲೂ ಪ್ರತ ಸಮಿತಿ ಗುಪ್ತಿ ರೂಪವಾದ ಹದಿಮೂರು ಜಾರ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ
ಕೃತ್ಯಕೃತ್ಯತಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ಕೀರ್ತಿ
ಯುಳ್ಳವರೂ ಸಮಸ್ತದೇವತೆಗಳಿಗೆ ದೇವರೂ ಹಿಂದೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವವರೂ
ಯಂತೆ ಆಗುವವರೂ ತಂಗ ಆಗುತ್ತಿರುವವರೂ ಆದ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿ
ಗಳು ಸಮಸ್ತಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭವಣಿಂದ ಸುತ್ತಿಸಲ್ಪದುತ್ತರೂರೋ ಆ ಅನಂತ
ಸಿದ್ಧಾತ್ಮತನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರ ಅನಂತಜ್ಞಾನಾದಿಸರ್ಪಾಪವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪಡೆಯ
ಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮಾರು ಸಂಧಾರಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸು
ತ್ತೇನೆ ॥೬॥

ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ (ಪ್ರಾಕೃತದ ಭಾವಾರ್ಥ)

ಜ್ಞಾನಾವರಣ ದರ್ಶನಾವರಣ ವೇದನಿಯಂ ಮೋಹನಿಯ ಅಯುವ್ಯ
ನಾಮಗೋತ್ತು ಅಂತರಾಯಗಳಿಂಬ ಎಂಟಿವಿಧವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ

ತಿತ್ತ ಯುರೇದರಸಿದ್ದೇ ಜಲ ಘಲ ಆಯೋಸ ತಿವ್ಯದೇ ಸಿದ್ದೇ ।

ಅಂತಯಡೇದರಸಿದ್ದೇ ಉಕ್ಕೆಸ್ಸ ಜಹಣ್ಣ ಮಜ್ಜಿನೋಗಾಡೇ ॥೨॥

ಉಡ್ಡ ಮಹ ತಿರಿಯಲೋವಿ ಭವಿತ ಕಾಲೀಯ ತಿವ್ಯದೇ ಸಿದ್ದೇ ।

ಉನಸಗ್ಗ ಶಿರುನಸಗ್ಗೇ ದೀಪೋದಹಿ ತಿವ್ಯದೇ ಯಾ ವಂದಾಮಿ ॥೩॥

ವರೂ ಸಮೃಕ್ತ ಜ್ಞಾನ ದರ್ಶನ ಏಯ್ ಸೂಕ್ತ ಅವಗಹನ ಅಗುರು
ಲಘುತ್ವ ಅವಾಖಾಭಾಗಳಿಂಬ ಎಂಟಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವವರೂ ಉಪಮ
ಯಿಲ್ಲದವರೂ ಎಂಟನೆಯ ಭೂಮಿಯಾದ ಮೋಕ್ಷಿಲಿಯಲ್ಲಿರುವವರೂ
ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿದವರೂ ಆದ ಸಿದ್ದ ಪರಮೇಶ್ವ
ಗಳನ್ನ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಂಡಿಸುತ್ತೇವೆ ॥೧॥

ತೀಥಿಂಕರರಾಗಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ತೀಥಿಂಕರರಾಗದ ಸಿದ್ದ ರಾದವ
ರನ್ನೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಸ್ತುತಿದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಇತರ
ಕೇವಲಿಗಳಾಗಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಅಂತಕ್ಕೆತ್ತು
ವರಿಗಳಾಗಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಇತರಕೇವಲಿಗಳಾಗಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ
ಉತ್ಪಾದಿತರೀರಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ (ಇವು ಧನುಷ್ಣ) ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ
ಮಧ್ಯಮಾತರಿಿರಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಜಫನ್ನತರೀರಪರಿಮಾಣ
ದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ॥೨॥

ಮೇಲಿನ ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಕೆಳಗಿನ ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ತಿಯಾಗ್ನಿಲ್ಲಿಕದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ದೀಕ್ಷಾಕಾಲ ಶಿಕ್ಷಾ
ಕಾಲ ಆತ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರಕಾಲ ಗೋಪ್ಯೇಷಣಕಾಲ ಭಾವನಾಕಾಲ ಸಲ್ಲೀಖಿನ
ಕಾಲಗಳಿಂಬ ಆರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಅವೇಕ್ಷೇಯಿಂದ ಉತ್ಸ
ರ್ವಿಫಣೆಕಾಲದ ಮೊದಲನೆಯ ಮೂರುಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಉತ್ಸರ್ವಿಫಣೆಯ
ಆರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅವಕ್ಷಿಫಣೆಯ ಆರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದ ರಾದ
ವರನ್ನೂ ಉಪಸರ್ಗದಿಂದ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಉಪಸರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ದ ರಾದ
ವರನ್ನೂ ದ್ವಿತೀಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ (ಉಪಸರ್ಗದಿಂದ
ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ವಂಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾನಾ ಅವಸ್ಥಾಭೇದಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತ
ರಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ದ ಪರಮೇಶ್ವಗಳನ್ನೂ ವಂಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದುಭಾವವು ॥೩॥

ಪಚಾರ್ಯಾಯದೇಯು ಸಿದ್ದೇ ದುಗತಿಗಳಿಂದು ಹಂಚಿಕೆದುರಜನ್ನೇ ।

ಪರಿವರ್ತಿದಾ ಪರಿವರ್ತಿದೇ ಸಂಜಮ ಸಮೃತ್ತ ಕಾಣನೂದಿಂಹಿಂ ॥೪॥

ಸಾಹರಣಾಸಾಹರಣೇ ಸಮುಗ್ರಾಪ್ಯದೇದರೇ ಯಾ ತಿವ್ಯಾದೇ ।

ಇದ ಪಲಿಯಂಕಳಿಸಣ್ಣೇ ವಿಗಯನುಲೇ ಪರಮಣಾಗೇ ಹಂದೇ ॥೫॥

ಪುಂಪೇದಂ ನೇದಂತಾ ಜೇ ಪ್ರರಿಸಾ ಖವಗಸೇಧಿನೂರೂಢಾ ।

ಹೇಸೋದಯೀಣವಿ ತಹಾ ಜ್ಞಾಣಿಪಜುತ್ವಾಯ ತೇ ದು ಸಿಜ್ಞಂತಿ ॥೬॥

ಮತಿಶ್ರುತಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬಳಿಕ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ
ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಮತಿಶ್ರುತಾವಧಿ ಅಥವಾ ಮತಿಶ್ರುತಮನಸಪರ್ಯ
ಯಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬಳಿಕ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಿದ್ದ
ರಾದವರನ್ನೂ ಮತಿಶ್ರುತಾವಧಿಮನಸಪರ್ಯಯಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬಳಿಕ
ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಸಾಮಾಂಯಿಕ ಭೀದೋಪ
ಸ್ಥಾಪನಾ ಪರಿಹಾರವಿಶುದ್ಧಿ ಸೂಕ್ತ ಸಾಂಪರಾಯ ಯಾಥಾಖ್ಯಾತಗಳಿಂಬ
ಬದು ವಿಧವಾದ ಚಾರಿತ್ರಗಳಿಂದ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಪರಿಹಾರವಿಶುದ್ಧಿ
ರಹಿತವಾದ ನಾಲ್ಕು ಚಾರಿತ್ರಗಳಿಂದ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಚಾರಿತ್ರ ಸಮೃಕ್ತ
ಜ್ಞಾನ ಧ್ಯಾನ ಲೇಶಾದಿಗಳಿಂದ ಪತಿತರಾಗಿ ಪ್ರಾನಃ ಅವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ
ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಚಾರಿತ್ರ ಸಮೃಕ್ತ ಜ್ಞಾನ ಧ್ಯಾನ ಲೇಶಾದಿಗಳಿಂದ
ಪತಿತರಾಗದ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ॥೭॥

ಉಪಸರ್ಗವಶದಿಂದ ಅಪಹೃತರಾಗಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಉಪಸರ್ಗ
ವಶದಿಂದ ಅಪಹೃತರಾಗದ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಕೇವಲಸಮುದ್ರತವೆಂಬ
ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಕೇವಲಸಮುದ್ರತಯೋಗವನ್ನು
ಮಾಡಿ ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ನಿಂತು ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗದಿಂದ್ದು ಸಿದ್ದ
ರಾದವರನ್ನೂ ಪಲ್ಯಾಕಾಸನದಿಂದ್ದು ಸಿದ್ದ ರಾದವರನ್ನೂ ಕರ್ಮಮಲ
ರಹಿತರೂ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ಆದ ಈ ಸಿದ್ದ ಪರಮೇಶ್ವ
ಗಳಲ್ಲಿರನ್ನೂ ವಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ ॥೮॥

ಭಾವದಿಂದಲೂ ಪ್ರರೂಪವೇದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಯಥಾವ ಪ್ರರೂಪರು
ಮೋಹನೀಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಶವಾಡುತ್ತ ಪರಿಹಾಮಶುದ್ಧಿಯ ಅಂತಸ್ಸು

ಪತ್ತೀಯೆಸಯಂಬುದ್ದಾ ಜೋಹಿಯೆಬುದ್ದಾ ಯೆ ಹೊಂತಿ ತೇ ಸಿದ್ಧಾ ।
ಪತ್ತೀಯೆಂ ಪತ್ತೀಯೆಂ ಸಮಯೀ ಸಮಯೆಂ ಚ ಪಣವದಾನಿ ಸದಾ॥
ಪಣಣವದು ಅಟ್ಟೀಸಾ ಚಲು ಕಿಯೆ ಣವದೀಯು ದೋಷ್ಟೀ ಪಂಚೀನ
ಬಾವಣಿ ಹೀಣಿಯೆಸಯೆಪರುಡಿವಿಕಾಸೇಣ ಹೊಂತಿ ತೇ ಸಿದ್ಧಾ ॥೮॥
ಅಳಸಯೆಮನನ್ನಾಬಾಹಂ ಸೋಕ್ಕೆ ಮಣಂತೆಂ ಅಣೋವಮಂ ಪರಮಂ
ಇಂದಿಯನಿಸಯೋತೀದಂ ಅಪ್ಪತ್ತೆಂ ಅಷ್ಟಂ ಚ ತೇ ಪತ್ತಾ ॥೯॥

ಗಳನ್ನು ಹತ್ತುವುದೆಂ ಕ್ಷಪಕಶೀಣಯನ್ನು ಹತ್ತಿದರೋ ಭಾವದಿಂದ ಸ್ತೀ
ವೇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಯಾವ ಪುರುಷರು ಕ್ಷಪಕಶೀಣಯನ್ನು
ಹತ್ತಿದರೋ ಭಾವದಿಂದ ನಷ್ಟಂಸಕವೇದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಯಾವ
ಪುರುಷರು ಕ್ಷಪಕಶೀಣಯನ್ನು ಹತ್ತಿದರೋ ಶೃಂಕ್ಷಧಾನಂದಿದ ಕೂಡಿದವರಾದ
ಅ ಪುರುಷರಾದರೋ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ-ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ ॥೧೦॥

ಯಾವುದಾದರೂ ವೈರಾಗ್ಯಕಾರಣವನ್ನು ನೋಡಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು
ಹೊಂದಿದವರಾದ ಪ್ರತೀಕ್ಷಬುದ್ಧರೂ ವೈರಾಗ್ಯಕಾರಣವನ್ನು ನೋಡಿ
ತಾವೇ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾದ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧರೂ ಬೇರೆಯವರ
ಬೋಧಿಯಂದ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾದ ಬೋಧಿತಬುದ್ಧರೂ
ಯಾವಾದರೂ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಯಾವಾಗಲೂ
ಪ್ರತೀಕ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಒಂದೆಲಂದು ಸಮಯಂದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ
ಸಮಯಂದಲ್ಲಿಯೂ ವಂದಿಸಂತ್ತೇನೆ ॥೧೧॥

ಇದು ವಿಧವಾದ ಜ್ಞಾನಾವರಣೀ, ಒಂಬತ್ತು ವಿಧವಾದ ದರ್ಶನ
ವರಣ, ಎರಡು ವಿಧವಾದ ವೇದನೀಯ, ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ವಿಧವಾದ
ಮೋಹನೀಯ, ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ಆಯುಷ್ಯ, ತೊಂಬತ್ತಮೂರ್ತಿ
ವಿಧವಾದ ನಾವಂಕರ್ಮ, ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಗೋತ್ರ, ಐದೆ ವಿಧವಾದ
ಅಂತರಾಯಗಳಿಂಬ ಏವತ್ತೆರಡು ಕಡೆಮೆಯಾದ ಎರಡುನೂರು (೧೪೫) ಕರ್ಮ
ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ವಿನಾಶದಿಂದ ಅ ಅತ್ಯರು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ ॥೧೨॥

ಅ ಸಿದ್ಧಾತ್ಮರು ಅತಿಶಯವುಳ್ಳದೂ ಬಾಧಾರಹಿತವೂ ಅನಂತವೂ
ಉಪಮೆಯಿಲ್ಲದುದೂ ಉತ್ಸುಪ್ತವೂ ಇಂದಿಯವಿಷಯಗಳಿಂದ ರಹಿತವೂ

ತೋರುಗ್ಗನುತ್ತೆಯುಕ್ತಾ ಜರಮನಸರಿರೀಣ ತೇ ಹು ಕಂಚೊಕಾ ।
ಗಯಂಹಿತ್ವಮೂಸಗಚ್ಚಿ ಜಾರಿಸ ಆಯೋರ ಕಾರಿಸಾಯೋರಾ ॥೧೦॥
ಜರಮನಣಜಮ್ಮು ರಹಿಯೂ ತೇ ಸಿದ್ಧಾ ಮನು ಸುಭತ್ತಿಜುತ್ತಾನ್ ।
ದೆಂತು ನರಾಣಿಲಾಹಂ ಬುಹಯೆಣ ಪರಿಪತ್ತಣಂ ಪರಮಸುದ್ಧಂ
॥೧೧॥

ಉಜ್ಜಾ ರಾಲುಸ್ವಗ್ಗೆ ಕೆಲುರಟ್ಟಿಯು ದೋಸವಿರಹಿಯೆಂ ಸುಪರಿಸುದ್ಧಂ
ಅಳಭತ್ತಿಸಂಪಜುತ್ತೋ ಜೋ ನಂದಜ ಸೋ ಹು
ಲಹಳಪರಮಸುಹಂ ॥೧೨॥

ಮೋಡಲು ಪದೆಯಲ್ಪದೆದುದೂ ನಾಶವಾಗದಿರುವುದೂ ಆದ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು
ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ॥೧೩॥

ಆ ಸಿದ್ಧಾತ್ಮರಾದರೋ ಲೋಕದ ತಂತ್ರತುದಿಯಂತ್ತಿರುವವರಣ
ಕೊನೆಯ ಶರೀರಪರಿವಾಣಿದಿಂದ, ನಿಬಿಡರೂಪದಿಂದಲೂ ಉಗುರು ತೊಗುಲು
ಮಾಡಲುದ ಶರೀರಭಾಗಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ
ಕಡಮೆಯಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವರೂ ಜೀನಿನ ಮೇಣವು ಕರಿಹೊಂದಬಳಿಕ
ಮೂಸಿಯು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಆಕಾರವಿರುವುದೋ ಆ
ಪ್ರಕಾರವಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ॥೧೦॥

ಮಂಪ್ರವ ಸಾವು ಹಂಟ್ಯುವಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದ ಆ ಸಿದ್ಧರು ಶ್ರೇಪ್ತವಾದ ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ನನಗೆ ವಿದ್ವಜ್ಞನರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದೂ ಒಹು
ವದಿತ್ರವೂ ತೇವ್ಯವೂ ಆದ ಜ್ಞಾನಲಾಭವನ್ನು ಕೊಡಲಿ ॥೧೧॥

ಮೂವತ್ತೆರಡು ದೋಷಗಳಿಂದ ರಹಿತವೂ ಬೇನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶಂದ್ರವೂ ಆದ
ಶರೀರಮನುಕಾರತ್ವಗರಿಬವಾದ ಕಾಯೋತ್ತ್ವಗ್ರಹನ್ನು ಮಾಡಿ-ನೆಟ್ಟನೆ
ನಿಂತು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಂತ್ತನಾಗಿ ಯಾವನು ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಗಳನ್ನು
ವಂದಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಉತ್ಸುಪ್ತವಾದ ಸುಖವನ್ನು
ವಡೆಯುತ್ತಾನೆ ॥೧೨॥

ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರೋಪಗಳು :—

೧. ಫೋಟಕ-ಒಂದುಕಾಲನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಚಲನವಾಡುವುದು. ೨. ಲತಾ-ಮೈಯನ್ನು ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಅಳ್ಳಾಡಿಸುವುದು. ೩. ಸ್ತುಂಭಕುಡ್ಡ-ಕಂಬವನ್ನಾಗಲಿ ಗೋಡೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಶ್ರಯಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವುದು. ೪. ವಾಲಾ-ತಲೆಯಮೇಲೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವಿನ ಅಧಾರದಿಂದ ನಿಲ್ಲುವುದು. ೫. ಶಬರವಧೂ-ಬೇಡನ ಸ್ತೀರುಂತೆ ತನ್ನ ಎರಡೆ ಕೃಗಳಿಂದ ಗುಪ್ತಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪುರೋಧಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೬. ನಗಲ-ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಹಾಕಲ್ಪಣಿವನು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಪಸರಿಸುವಂತೆ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ವಾಡುವಾಗ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಪಸರಿಸುವುದು. ೭. ಲಂಬ ಮಸ್ತಕ-ತಲೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ವಾಡುವುದು. ೮. ಉತ್ತರವಸ್ತುಕ-ತಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ವಾಡುವುದು. ೯. ಸ್ತುನದ್ರಷ್ಟಿ-ತನ್ನ ಸ್ತುನದಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ೧೦. ವಾರುಸದ್ರಷ್ಟಿ-ಕಾಗೆಯಂತೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ನೋಡಿ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ೧೧. ಖಿಲೀನ-ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ದರೆ ಕುದರಿಯು ಮುಖವನ್ನು ಅಳ್ಳಾಡಿಸುವುದು. ೧೨. ಯುಗ-ನೇಗಿದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಎತ್ತು ಕೊರಳನ್ನು ನುಲುಹುವಂತೆ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ವಾಡುವಾಗ ತನ್ನ ಕೊರಳನ್ನು ನುಲುಹುವುದು. ೧೩. ಕಿಷಕ್ತಿ-ಬೇಲದಕಾಯಿ ಯಂತೆ ಮುಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಹಿಡಿ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ವಾಡುವುದು. ೧೪. ಶಿರಃಪ್ರಕಂಖಿತ-ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ವಾಡುವಾಗ ತಲೆಯನ್ನು ಅಳ್ಳಾಡಿಸುವುದು. ೧೫. ಮಂಕ-ಬಾಯಿ ಬಾರದವನ್ತೆ ಸಂಜ್ಞೆವಾಡುವುದು. ೧೬. ಅಂಗಲ-ಬೆರಳಿನಿಂದ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಎಣಿಸುವುದು. ೧೭. ಘೂರುವಿಕಾರ-ಹೂಣಿಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುವುದು. ೧೮. ವಾರುಣೀಪಾಯಿ-ಮದ್ವಪಾನ ಮಾಡಿದವನ್ತೆ ಚರಿಸುವುದು. ೧೯.—೨೦. ದಿಗನಲೋಕನ-ದೆತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು. ೨೧. ಗ್ರೀವೋನ್ನಮನ-ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕುತ್ತಿಗಿಯನ್ನು ಎತ್ತುವುದು. ೨೨. ಗ್ರೀವಾಪ್ರಜಮನ-ಕುತ್ತಿಗಿಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸುವುದು.

ವೆದು. ೨೩. ನಿಷ್ಠೇವನ-ಉಗುಳುವುದು. ೨೪. ಅಂಗಮಾರ್ಗನ-ಮೈಯನ್ನು ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅಂದರೆ ಭಗವಂದಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತಾಗ ಈ ಮಂಬತ್ತೆರದು ದೋಪಗಳನ್ನು ತೆಚ್ಚಿಸೇಕೆಂದು ಭಾವವು.

ದೇವವಂದನೆಗೆ ಇಂದ್ರೋಪಗಳು :—

೧. ಅನಾಧ್ಯತದೋಪ-ಅದರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ೨. ಸ್ತುಭ್ರದೋಪ-ಜ್ಞಾನಷಾಢಾದಿವಾದಿಂದ ಉನ್ನತ್ವನಾಗಿ ವಂದಿಸುವುದು. ೩. ಪ್ರವಿಷ್ಟದೋಪ-ಜಿನಬಿಂಬದ ಬಹುಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸುವುದು. ೪. ಪರಿಸೀಡಿತದೋಪ-ತನ್ನ ಕೃಗಳಿಂದ ಮೂಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಂಟ್ಪುವುದು. ೫. ದೋಲಾಯಿತದೋಪ-ಶರೀರವನ್ನು ಅಧವಾ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚಲನವಾಡುವುದು. ೬. ಅಂತಕರ್ತದೋಪ-ಅಂಶುಭಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿರಳಿಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ವಂದಿಸುವುದು. ೭. ಕಚ್ಚಪ ರಿಗಿತದೋಪ-ಅಮೇಯಂತೆ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುದುರಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ೮. ಮತ್ತೊಂದ್ದೇದ್ವದ್ವರ್ತನದೋಪ-ವಿಾನಂ ಒಂದು ಪಂಗ್ಗಲಿಗೆ ಹೂರಳುಹಂತೆ ಒಂದು ಪಾಶ್ವದಲ್ಲಿದ್ದು ವಂದಿಸುವುದು. ೯. ಮನೋದುಷ್ಪದೋಪ-ಅಖಾರ್ಯರು ನೋಡಲಾದವರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನಲ್ಲಿ ಹೀದವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಂದಿಸುವುದು. ೧೦. ವೇದಿಬಧ್ಯದೋಪ-ತನ್ನ ಮೂಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಉರಿದೆ ಮತ್ತು ಕೃಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಿದೆ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಿ ವಂದಿಸುವುದು. ೧೧. ಭಯದೋಪ-ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿದ್ದಿಂದ ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಎಂದು ಗುರುವಿಸಿದ ಹೆಡರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಾಗಿ ವಂದಿಸುವುದು. ೧೨. ಸ್ವಯಂಭಯದೋಪ-ತಾನೇ ಗುರುವಿನ ಭಯದಿಂದ ವಂದಿಸುವುದು. ೧೩. ಖದ್ದಿಗಾರವದೋಪ-ನಾನು ದೇವವಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಖಸಿ ಆಯಿಕಾಶಾವಕ ಶಾರ್ವವಿಕಾ ತಪಸ್ಯಂಫಂದವರು ನಿಗೆ ಭಕ್ತರಾಗುವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ವಂದಿಸುವುದು. ೧೪. ಗಾರವದೋಪ-ತನಿಗೆ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಅಧವಾ ಆಹಾರ ಮೋದಲಾದುವ ದೋರೆಯಬೇಕೆಂದಿಟ್ಟುಸುವುದು. ೧೫. ಸ್ವೀನಿತದೋಪ-ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಂತೆ ವಂದಿಸುವುದು. ೧೬. ಪ್ರತಿನಿತದೋಪ-ಗುರುವಿನ ಅಜ್ಞಾಯನ್ನು ವಿಾರಿ ವಂದಿಸುವುದು. ೧೭. ಪ್ರದಂಷ್ಟದೋಪ-

ಕಲಹವನ್ನ ವರಾಡಿ ಪಂದಿಸುವುದು. ೧೮. ತಚ್ಚಿತದೋಪ-ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರು ಪರವನ್ನ ಹೇಡರಿಸಿ ಪಂದಿಸುವುದು. ೧೯. ಶಬ್ದದೋಪ-ಯಾವುದೋ ವಾತೀಯನ್ನ ಹೇಳಿತ್ತು ಪಂದಿಸುವುದು. ೨೦. ಹೀಲಿತದೋಪ-ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರು ಪರಿಹಾಸವಾಡಿ ಪಂದಿಸುವುದು. ೨೧. ಶ್ರವಲಿತದೋಪ-ಸೊಂಟ ಎದೆ ಕೊರಣಗಳನ್ನ ಓರೆಮಾಡಿ ಪಂದಿಸುವುದು. ೨೨. ಕುಂಚಿತದೋಪ-ಶರೀರವನ್ನ ಕುಗ್ಗಿಸಿ ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಮುಟ್ಟಿ ಪಂದಿಸುವುದು. ೨೩-೨೪. ದೃಷ್ಟಾದ್ಯಷ್ಟದೋಪ-ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪಂದಿಸುವುದು. ನೋಡಿದ್ದರೆ ಪಂದಿಸದಿರುವುದು. ೨೫. ಸಂಘಕರಮೇಣಸದೋಪ-ದೇವವಂದನೆಯನ್ನ ಮಾಡಿಸುವುದು ಖಚಿತಗಳ ಕೆಲಸವೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತು ಪಂದಿಸುವುದು. ೨೬-೨೭. ಲಬ್ಧಾಲಬ್ಧದೋಪ-ಗುರುವಿನಿಂದೇನಾದರೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಪಂದಿಸುವುದು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಪಂದಿಸದಿರುವುದು. ಅಥವಾ ಲಾಭವಾದರೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪಂದಿಸುವುದು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿರುತ್ತಾಹದಿಂದ ಪಂದಿಸುವುದು. ೨೮. ಹೀನದೋಪ-ಪಂದನಾವಿಧಿಯನ್ನ ಕಡೆಯೆಮಾಡಿ ಪಂದಿಸುವುದು. ೨೯. ಉತ್ತರಚೌಲಿಕಾದೋಪ-ಪಂದನಯ ಕಾಲವನ್ನ ಕಡೆಯೆಮಾಡಿ ಇತರ ಶ್ರಯೆಯ ಕಾಲವನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು. ೩೦. ಮೂಕದೋಪ-ವರ್ಣನಿಂದ ಪಂದಿಸುವುದು. ೩೧. ದದುರದೋಪ-ಹೆಚ್ಚಿದ ಶಬ್ದವನ್ನ ಮಾಡಿ ಪಂದಿಸುವುದು. ೩೨. ಸುಲಲಿತದೋಪ-ಬೇರೆಯವರನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಿಂದು ಗಾನಿ ವಾಡುತ್ತ ಪಂದಿಸುವುದು.

ಸಂಸಾರಚಕ್ರಗಮನಾಗತಿವಿಪ್ರಮುಕ್ತನ್ ।

ಸಿತ್ಯಂ ಜರಾಮರಣಜನ್ಮ ವಿಕಾರಣೀನಾನ್ ॥

ದೇವೇಂದ್ರದ್ರಾಸನವಗಣೈರಭಿಪೂಜ್ಯಮಾನಾನ್ ।

ಸಿದ್ಧಾಂತಿಲೋಕಮಹಿಂಕಾನ್ ಕರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಚಕ್ರದ ಗಮನಾಗಮನದಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಜನ್ಮಜರಾ ಮರಣ ವಿಕಾರರಹಿತರೂ ದೇವೇಂದ್ರರ ಅಸುರೇಂದ್ರರ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಚೀನಾಗ್ಗಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವರೂ ಮೂರು ಲೋಕದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವರೂ ಆದ ಸಿದ್ಧರನ್ನ ಯಾವಾಗಲೂ ಶರಣವನ್ನ ಹೂಂದುತ್ತೇನೆ.

ಅಕ್ಷರೀರಾ ಜೀವಷಣಾ ಉಪಜುಕ್ತಾ ದಂಸಕ್ತೇಣ ಕಾಸ್ತೇಣ ॥
ಸಾಯಾರಮಣಾಯಾರಾ ಲಕ್ಷಣಮೇಯಂತು ಸಿದ್ಧಾಣಂ ॥೧೧॥
ನುಂಬಲುತ್ತರಪಯೆಡಿಣಂ ಬಂಧೋಽದಯಸತ್ತಕನ್ನ ಉಮುಕ್ತಾ ।
ನುಂಗಲಭೂದಾ ಸಿದ್ಧಾ ಅಟ್ಟಿಗುಣಾತೀದಸಂಸಾರಾ ॥೧೨॥
ಅಟ್ಟಿವಿಹಕಮ್ಮ ವಿಯಲಾ ಸೀದಿಭೂದಾ ಕೀರಂಜಣಾ ಕೀಜಾ ।
ಅಟ್ಟಿಗುಣಾ ಕದಕಿಜಾ ಲೋಯಂಗ್ಗಾ ಕೀವಾಸಿಸೋ ಸಿದ್ಧಾ ॥೧೩॥

ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು ಶರೀರವಿಲ್ಲದವರೂ ಜೀವದ ಫೇನಾಕಾರಪ್ರಳೆವರೂ (ಧರ್ಮರಹಿತವಾದ ನಿಬಿಡಾಕಾರವಳ್ಳಿಪರೂ) ಅನಂತದರ್ಶನದಿಂದಲೂ ಅನಂತಜ್ಞನದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವವರೂ ಪೂರ್ವಶರೀರಾಕಾರಪ್ರಳೆವರೂ ಪ್ರದ್ಯಲದಂತೆ ರೂಪ ರಸ ಗಂಧ ಸ್ವರ್ಚಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಕಾರವಿಲ್ಲದವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಾದರೂ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ ॥೧೪॥

ಸಿದ್ಧರು ಜ್ಞಾನಾವರಣ ಮೂದಲಾದ ಎಂಟು ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಮಾತ್ರ ಮಾತಿಜ್ಞಾನಾವರಣ ಶ್ರುತಜ್ಞಾನಾವರಣ ಮೂದಲಾದ ಸೂರನಾಲ್ಕುತ್ತೀಂಟು (೧೬೪) ಉತ್ತರಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಬಂಧದಿಂದಲೂ ಉದಯದಿಂದಲೂ ಕರ್ಮಗಳ ಇರುವಿಕೆಯಂದಲೂ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪರೂ ಸಮೃದ್ಧಜ್ಞಾನದರ್ಶನ ಮೂದಲಾದ ಎಂಟು ಗಂಟಾಗಳ್ಳಿಪರೂ ಸಂಸಾರರಹಿತರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ॥೧೫॥

ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು ಜ್ಞಾನಾವರಣ ಮೂದಲಾದ ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳಿಲ್ಲದ ದುಃಖಸಂತಾಪವಿಲ್ಲದೆ ಅನಂತಸುಖಿದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರದಿರಂವರೂ ದುಃಖಸಂತಾಪವಿಲ್ಲದೆ ಅನಂತಸುಖಿದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರದಿರಂವರೂ

* ಅಕ್ಷರೀರಾ ಜೀವಣಾ ಉಪಯುಕ್ತಾ ದರ್ಶನೇನ ಜ್ಞಾನೇನ ।

ಸಾಕಾರಾನಾಕಾರಾ ಲಕ್ಷಣಮೇತತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಣಂ ॥೧೬॥

ಮಂಲೋತ್ಪರಪ್ರಕೃತಿನಾನ್ ಬಂಧೋಽದಯಸತ್ತು ಕರ್ಮಣಮುಕ್ತಾ : ॥

ಮಂಗಲಭೂತಾ ಸಿದ್ಧಾ ಅಪ್ಯಗುಣಾ ಆತೀತಸಂಸಾರಾ : ॥೧೭॥

ಅಪ್ಯಧಿಕರ್ಮವಿಕಾರಾ ಶೀತಿಭೂತಾ ನಿರಂಜನಾ ನಿತ್ಯಾ : ॥

ಅಪ್ಯಗುಣಾ ಕೃತ್ಯತಾ ಲೋಕಾಗ್ರಾಂವಾಸಿನಿಸಿದ್ಧಾ : ॥೧೮॥

ಸಿದ್ಧಾ ಣಟ್ಟಿಟ್ಟಿಮಲಾ ವಿಸುದ್ಧಿಬುದ್ಧಿಯ ಲಕ್ಷ್ಯಸಚ್ಚಾವಾ ।
ತಿಹುನಣಿರಸೇಕರಯೂ ಸಸೀದಂತು ಭಂಡಾರಯೂ ಸಮೇ ॥೧೯॥
ಗಮನಾಗಮಣವಿಮುಕ್ತೇ ವಿಹದಿಯಕಮ್ಮಿಟ್ಟಿಪಯಂಡಿಸಂಫಾನ ।
ಸಾಸಯುಸುಹಸಂಪತ್ತೇ ತೇ ಸಿದ್ಧಾ ವಂದಿನೋ ಶಂಕ್ತಂ ॥೨೦॥

ಮಿಥಾತ್ಮ ಮೂದಲಾದ ಭಾವಕರ್ಮಾರೂಪವಾದ ಅಂಜನವಿಲ್ಲದವರೂ
ನಿತ್ಯರೂ ಸಮೃದ್ಧಿ ಮೂದಲಾದ ಎಂಟು ಗುಣಗಳಿಳ್ಳವರೂ ಕೃತಕೃತ್ಯರೂ
(ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು - ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರೂ)
ಲೋಕದ ತುತ್ತತುದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ॥೨೧॥

ಎಂಟು ಕರ್ಮವುಲಗಳನ್ನು ನಾಶವಾಡಿದವರೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ
ಬುದ್ಧಿ - ಕೇವಲಜ್ಞಾನವಲ್ಪಿವರೂ ಅನಂತಜ್ಞಾನಾದಿಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರು
ವವರೂ ಮೂರು ಲೋಕದ ಮಾಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಕಿರಿಟಿದಂತಿರುವವರೂ ಗುಣಗಳಿಂಬ
ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಭಂಡಾರದಂತಿರುವವರೂ ಆದ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು ನನ್ನ
ಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತಾರಾಗಿ ॥೨೨॥

ಗಮನ ಆಗಮನರಹಿತರೂ - ಸಂಸಾರಭ್ರಮಣರಹಿತರೂ ಜ್ಞಾನಾವರಣ
ಮೂದಲಾದ ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳ ನೂರನಾಲ್ಲತ್ತೆಂಟು ಕರ್ಮಸಮೂಹವನ್ನು
ನಾಶವಾಡಿದವರೂ ನಿತ್ಯಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ಆದ ಆ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿ
ಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ವಂದಿಸುತ್ತೇವೆ ॥೨೩॥

ಸಿದ್ಧಾ ನಿಷ್ಪಾಮಲಾ ವಿಶುದ್ಧಿ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಲಟ್ಟಸ್ವಭಾವಾ ।
ಶ್ರಿಭುವನಶಿರಿ: ವಿರಿಕಾ: ಪ್ರಸೀದಂತು ಭಂಡಾರಿಕಾ: ಸಮೇ ॥೨೪॥
ಗಮನಾಗಮನವಿಮುಕ್ತಾನ್ ವಿಫಳತಕರ್ಮಾಷ್ಟಪ್ರಕೃತಿಂಫಾನ್ ।
ಕಾಶ್ಚತಸುಖಸಂಪೂರ್ಣಾನ್ ಕಾನಿದಾಷ್ಟಂದಾಮದೇ ನಿತ್ಯಂ ॥೨೫॥

ಜರುವಂಗಲಭೂದಾಣಂ ವಿನೆಲಾಣಂ ಜಾಣದಂಸಣನುಯಾಣಂ ।
ತಜಲೋರುಂಸೇಕರಾಣಂ ಜನೋ ಸರ್ಯಾ ಸವ್ಯಸಿದ್ಧಾಣಂ ॥೨೬॥
ಸಮೃತ್ತ ಜಾಣ ದಂಸಣ ವಿರಿಯು ಸುಹುಮಂ ತಹೇನ ಅವಗಧಣಂ ।
ಅಗಂರುಲಹು ಅವಾತ್ಮಬಾಹೆ ಅಟ್ಟಿಗುಣಾ ಹೋಂಕಿ ಸಿದ್ಧಾಣಂ ॥೨೭॥
ತವಸಿದ್ದೇ ಜಯಿಸಿದ್ದೇ ಸಂಜನಸಿದ್ದೇ ಜರಿತ್ತಿಸಿದ್ದೇ ಯೆ ।
ಜಾಣನ್ನಿ ದಂಸಣನ್ನಿ ಯು ಸಿದ್ದೇ ಸಿರಸಾ ಜನುಂಸಾವಿ ॥೨೮॥

ಕರ್ಮಗಳ ಜಯಾದಿದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಂಗಲಸ್ವರೂಪರೂ ಕರ್ಮಮಂ
ರಹಿತರೂ ಜ್ಞಾನದರ್ಶನಸ್ವರೂಪರೂ ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಿರಿಟಿಪ್ರಾಯರೂ
ಆದ ಸಮಸ್ತ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಸ್ಕಾರವಿರಲಿ.
ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಭಾವವು ॥೨೯॥

ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನದರ್ಶನ ಏಯಂ ಸೂಕ್ತತ್ವ
ಹಾಗೆಯೇ ಅವಗಣ ಅಗಂರುಲಹು ಅವಾತ್ಮಬಾಧಗಳಿಂಬ ಎಂಟು ಗುಣಗಳರು
ತ್ವರೆ ॥೩೦॥

ತಪಶ್ಚರಾದಿದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರನ್ನೂ ನಯಿಕಾಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ
ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರನ್ನೂ ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ ಪಾಣಿರಕ್ಷಣರೂಪವಾದ
ಸಂಯುಕ್ತಾದಿದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರನ್ನೂ ಚಾರಿತರಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಿ
ಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರನ್ನೂ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು
ಹೊಂದಿದವರನ್ನೂ ಮಾಸ್ತಕದಿಂದ ನಂಬಸ್ಕರಿಸಂಬಂಧ ॥೩೧॥

ಜಯಮಂಗಲಭೂತೆಭ್ರೋ ವಿಮಲೇಭ್ರೋ ಜ್ಞಾನದರ್ಶನವಯೇಭ್ರೋ ।
ತ್ರೈಲೋಕ್ತತ್ವರೀಭ್ರೋ ನಮಃ ಸದಾ ಸರ್ವಾಖಿದ್ದೇಭ್ರೋ ॥೩೨॥
ಸಮೃದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನದರ್ಶನ ಏಯಂ ಸೂಕ್ತಂ ತಫ್ಯಾವಾಗಿಕನಂ ।
ಅಗಂರುಲಹು ಅವಾತ್ಮಬಾಧಾವೈಗುಣಾ ಭವಂತಿ ಸಿದ್ಧಾನಾಂ ॥೩೩॥
ತವಸಿದ್ಧಾಷ್ಟಯಿಸಿದ್ಧಾಷ್ಟಂಯಮಾಸ್ತಪಿತ್ತಂದ್ವಾಂತ್ಯಂ ।
ಜ್ಞಾನಂ ದರ್ಶನೇ ಚ ಸಿದ್ಧಾಷ್ಟ ಕಿರಸಾ ನಮಸ್ಕಾವಿ ॥೩೪॥

ಇಚ್ಛಾವಿನ ಭಂತೇ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಕಾಲಸ್ವರ್ಗೀಂದ್ರೀ ಕಂಡ ತಸ್ಯ ಅಲೋ
ಚೇಣಂ। ಸಮೃದ್ಧಾಣ ಸಮೃದ್ಧಂಸಣ ಸಮೃಜರಿತ್ತಬುತ್ತಾಣಂ,
ಅಷ್ಟನಿರ್ದಹಮ್ಮಿಪ್ಪಮುಕ್ಕಾಣಂ, ಅಷ್ಟಗುಣಸಂಪತ್ತಾಣಂ, ಉದ್ದ
ಲೋಯಂಮತ್ತಯಾವಿನ್ಯಾ ಪಯಂಟ್ಯಾಣಂ, ತವಸಿದ್ವಾಣಂ, ಇಂಗು
ಸಿದ್ವಾಣಂ, ಸಂಜಮಸಿದ್ವಾಣಂ, ಚರಿತ್ತಸಿದ್ವಾಣಂ, ಅದೀದಾಣಾಗದ
ವಟ್ಟಪೂಣಕಾಲತ್ತಯಾಸಿದ್ವಾಣಂ, ಸಮೃಸಿದ್ವಾಣಂ, ಈಚ್ಚೆ ಕಾಲ
ಮಹಕ್ಕೀನಿ ಪೂರ್ವೇನಿ ವಂದಾವಿನಿ ಓಮಂಸಾವಿನಿ ದುಕ್ಕಪ್ರೀ
ಕಮ್ಮಕ್ಕೆಂಬಿಂಹಿ ಲಾಹೋ ಸುಗಳಿಗಮಣಂ ಸಮಾಖಿಮರಣಂ
ಜೊಗುಣಸಂಪತ್ತಿ ಹೋಣ ಮಜ್ಜಂ ॥

ಭಗವಂತನೇ! ನಾನು ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿನಿಂದುತ್ತವಾಗಿ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು
ವಣಿದೆನು (ಶರೀರವಂತಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತೆನು). ಅದರ ಲೋಪ-
ದೇವವನ್ನು ಅಲೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೊಂದು ಸಮೃಜ್ಞನ
ಸಮೃಗ್ರಹನ ಸಮೃಕ್ಷಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರೂ ಜ್ಞಾನಾವರಣ ಮೊದಲಾದ
ಲಾದ ಅವ್ಯಾಧಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟಿವರೂ ಸಮೃಕ್ಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮೊದಲಾದ
ಎಂಟು ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರೂ ಮೇಲಿನ ಲೋಕದ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಚೇನ್ನಾಗಿ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವವರೂ ತಪಸ್ಯಿಸಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ನಯಜ್ಞನ
ಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ಇಂದ್ರಿಯಸಂಯಂ ಪೂರ್ಣಿಸಂಯಮ
ಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ಬಾರಿತ್ರಾಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ
ದವರೂ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತವನಾನಕಾಲತ್ತಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ
ದವರೂ ಆದ ಸಮಸ್ತ ಸಿದ್ಧಿರನ್ನು ನಿತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಯಾವಾಗಲೂ ಅರ್ಚಿಸು
ತ್ತೇನೆ. ಪೂಜಿಸುತ್ತೇನೆ, ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ದುಃಖ
ಕ್ರಿಯಾವಾದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆಯಾವಾ ರತ್ನತ್ರಯದ ಪೂರ್ತಿಯೂ ಉತ್ತಮಗತಿಯ
ಗಮನವೂ ಸಮಾಧಿವರ್ಗಾವೂ ಜನೇಶ್ವರನ ಗುಣಗಳ ಸಂಪತ್ತಿಯೂ ಆಗಲಿ.

ಅಧ ತ್ರುತೆಭಕ್ತಿಃ

ಸ್ತೋತ್ರೇ ಸಂಜ್ಞಾನಾನಿ ಪರೋಕ್ಷಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಭೀದಭಿನಾನ್ಯಾನಿ ।
ಲೋಕಾಲೋಕನಿಲೋಕನಲೋಲಿತಸಲೋಲಿಲೋಜನಾನಿ ಸದಾ
॥೧॥
ಅಭಿಮುಖನಿಯಾವಿತಚೋಧಸಮಾಭಿನಿಚೋಧಿಕಮನಿಂದಿ
ಯೆಂದಿರುಯಂಜಂ । ಬಹ್ನಾದ್ಯವಗ್ರಹಾದಿಕರ್ತವಟಪಟ್ಟಿಂತಕ್ಕಿತಕಬೀಂದಂ
॥೨॥

ತ್ರುತೆಭಕ್ತಿ

ಭಾವಾಭರ್ತ— ಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಜ್ಞಾನಗಳಿಂಬ ಭೇದಗಳಿಂದ
ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರುವುವು ಲೋಕಾಲೋಕಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಂಪುದರಲ್ಲಿ ಕುತೂ
ಹಲವುಕ್ಕಾವಾದ ಸಮೃಗ್ರಹಿಸ್ತಿಗೆ ಕ್ಷಣಿಗಳಿಂತಿರುವುವು ಆದ ಸಮೃಜ್ಞನ
ಗಳನ್ನು ಅಧವಾ ಉತ್ತಮಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತೇನೆ.
ಸಮೃಜ್ಞನಗಳಿಂ ಮತಿಜ್ಞಾನ, ತ್ರುತೆಜ್ಞಾನ, ಅವಧಿಜ್ಞಾನ, ಮನಸೆಯರ್ಥ
ಯಜ್ಞಾನ, ಕೇವಲಜ್ಞಾನಗಳಿಂದು ಏದು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವಗಳಲ್ಲಿ
ಮತಿ ತ್ರುತೆಜ್ಞಾನಗಳಿರದು ಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಗಳು. ಅವಧಿ ಮನಸಃಯರ್ಥ
ಯಜ್ಞಾನಗಳಿರದು ವಿಕಲಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಜ್ಞಾನಗಳು. ಕೇವಲಜ್ಞಾನವು ಸಕಲಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಜ್ಞಾನವು.
ಇವುಗಳ ವಿಶೇಷ ವರ್ಣನೆಯು ಮುಂದೆ ವಣದಲ್ಪದುಂಘುದು ॥೧॥

ಯೋಗವಾದ ಪ್ರದೇಶ ವಂತ್ಯ, ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೂಪ ಮೊದಲಾದ
ವಿವರವನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆರಕೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ತಿಳಿಯಂಪುದರಲೂ ಮನ
ಇಂದ್ರಿಯದಿಂದಲೂ ಸೃಜನ ಮೊದಲಾದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೂ ಉಂಟಾ
ಗುಪ್ತದೂ ಬಹು ಅವಗ್ರಹ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದುಂಟಾಗುವ ಮಲನ್ನೂ ರ
ಮಂಪತ್ತಾರು (ಇಷಿ) ಭೇದಗಳಿಂಬಲೂ ನಾನಾಪ್ರಕಾರವಾದ ಮದ್ದಿ-
ಮಹಿಮೆಗಳಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಂವ ಕೋಪ್ಯಬುದ್ಧಿ, ಬಿತ್ತಲ್ಪಟಿಪ
ಉತ್ತಮವಾದ ಬೀಜವು ಅನೇಕಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೊಡಂಬಂತೆ ಒಂದು ಬೀಜ

ವಿವಿಧದ್ವಿರ್ವನ್ಯಾದ ಶೋಷ್ಯಸ್ವಿಭಿಜಪದಾನುಸಾರಿಬುಧ್ಯಾಧಿಕಂ |
ಸಂಭಿನ್ಯ ಶೋತ್ತತಯಾ ಸಾಧಂ ಶ್ರುತಭಾಜನಂ ವಂದೇ ॥೧॥

ಪದ ಗ್ರಹಣದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣಗ್ರಂಥದ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನವುಳ್ಳದಾದ ಬೀಜ
ಬುದ್ಧಿ, ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪದವನ್ನು ಗ್ರಹಣ
ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣಗ್ರಂಥಾರ್ಥವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದಾದ ಪದಾನು
ಸಾರಿಬುದ್ಧಿ ಇವೆಂದ ಅಧಿಕಪೂರ್ವ ಬೆಂಬುಗೊಂದು ಬೆರೆಯದಂತೆ
ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಿಕೆಯಾದನೆ ಕೂಡಿರುವುದೂ ಶ್ರುತಜ್ಞಾನೋತ್ಪ
ತ್ವಿಗೆ ಕಾರಣವೂ ಆದ ಅಭಿನಿಬೋಧಿಕಜ್ಞಾನ-ಮತಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವತಿ
ಸುತ್ತೇನೆ.

(ಉಗಾಣದ್ವೀಪುಗಿದುಹೋಗದೆಯೂ ಬೆರೆಕೆಯಾದೆಯೂ ಬಹಳ
ಧಾನ್ಯಗಳಿರುವಂತೆ ಓದಿದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅರ್ಥಗಳು ಯಾವ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರು
ತ್ತಣ್ಣೋ ಆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೋಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯೆಂದು ಹೆಸರು ಮತಿಜ್ಞಾನದ
ವಿಷಿಟ ಭೇದಗಳಿಂತಿಂದರೆ-ಸೃಜನ ರಚನವೊದಲಾದ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಇಂದ್ರಿಯಮಾಲಕವಾಗಿಯೂ ಮನಜಂದಿಯ ಮೂಲಕ
ವಾಿಯೂ ಅವಗ್ರಹ ಈಹಾ ಆವಾಯ ಧಾರಣಾರೂಪದಿಂದ ನಾಲ್ಕು
ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮತಿಜ್ಞಾನವುಣಿಸುವುದು. ಈ ಇವ್ವತ್ತನಾಲ್ಕು
ಪ್ರಕಾರವಾದ ಮತಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಭೇದಕ್ಕೆ ಬಹು ಅಲ್ಪ ಬಹು
ವಿಧ-ಅಲ್ಪವಿಧ, ಕ್ಷೀಪ್ರ-ಅಕ್ಷೀಪ್ರ, ಅನಿಸ್ಯತ-ನಿಸ್ಯತ, ಅನುಕ್ರ-ಲಾಕ್ರ, ಧ್ರುವ-
ಅಧ್ರುವಗಳಿಂದು ಹನ್ನರುಪಕಾರವಾದ ಗಾರ್ಹ-ವಿವಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ೪೧
೪೩ ೪೪ ೪೫-೪೬ ಭೇದಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅವಗ್ರಹಮತಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ
ಅರ್ಥಾವಗ್ರಹಮತಿಜ್ಞಾನವೆಂದೂ ವ್ಯಂಜನಾವಗ್ರಹಮತಿಜ್ಞಾನವೆಂದೂ
ವರದು ಭೇದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅರ್ಥಾವಗ್ರಹಮತಿಜ್ಞಾನದ ಭೇದಗಳು ಮೇಲೆ
ಹೇಳಿದ ಅಲ್ಲ ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ನೇರಿರುತ್ತವೆ. ವ್ಯಂಜನಾವಗ್ರಹಮತಿಜ್ಞಾನವು
ಮನಜಂದಿಯ ಚಕ್ಷುರಿಂದಿಯಗಳು ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕುಇಂದಿಯ
ಗಳಿಂದುಣಿತಾಗುವುದು. ಇದು ಬಹು ಅಲ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಮೇಲೆಹೇಳದ
ವಿವಯಭೇದಗಳಿಂದ ೪+೪೫-೪೬ ಭೇದಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ೪೧ ಮತಿಜ್ಞಾನ

ಶ್ರುತನುಷಿ ಜಿನೆನರವಿಹಿತಂ ಗಣಧರರಚಿತಂ ದ್ವಯ ನೇಕಭೀದಸ್ಥಂ |
ಅಂಗಾಂಗಜಾಯ್ಯಭಾವಿತವನೆಂತವಿವಯಂ ನವನ್ಯಾವಿ ॥೪॥
ಪಯಾರಾಯಾತ್ಮರಪದಸಂಘಾತಪ್ರತಿಸತ್ತಿಕಾಖಂಯೋಗವಿಧಿನಾ |
ಪಾಬ್ರತಕಪಾಬ್ರತಕಂ ಪಾಬ್ರತಕಂ ನಸ್ತಾ ಪೂರ್ವಂ ಚ ॥೫॥
ತೇಣಾಂ ಸನೂಸತೋಸಿಜ ವಿಂತಿಭೀದಾಸ್ಯನುತ್ಪಾನಂ ತತ್ತ |
ವಂದೇ ದ್ವಾದಶಭೋತ್ತಂ ಗಭೀರವರತಾಸ್ತಪದ್ಭಾತ್ ॥೬॥

ದಲ್ಲಿ ೨೮೮+೪೮=೫೫೬ ಭೇದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ವಿಶೇಷವಣಿನವು
ತತ್ವಾರ್ಥಸೂತ್ರ, ಗೋವಂಟಸಾರಾದಿಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು.)
॥೭—೮॥

ಜನೇಶ್ವರರಿಂದ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಧ್ವನಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೂ
ಆಜನೇಶ್ವರರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಪಡಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದರಾದ
ಗಣಧರರಿಂದ ದ್ವಾದಶಾಂತಿಪಾದಕಪೂರ್ವಾದಿರೀತಿಯಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೂ
ವರದು ಮತ್ತು ಅನೇಕಭೀದಗಳಿಂದಿರುವುದೂ ದ್ವಾದಶಾಂತಿಗಳಿಂದಲೂ
ಅಂಗಜಾಹ್ಯದಿಂದಲೂ ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೂ (ಪ್ರಚಾರವಾಗಿರುವುದೂ)
ಅನಂತವಿವಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೂ ದ್ರವ್ಯತ್ರಂತ ಭಾವಶ್ಲೇಷಿದರಿಂದ
ಅನೇಕವಿಧವೂ ಆದ ಶ್ರುತಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆನು ॥೪॥

೧. ಪಯಾರಾಯ, ೨. ಪಯಾರಾಯಸಮಾನ, ೩. ಆಕ್ಷರ,
೪. ಆಕ್ಷರಸಮಾನ, ೫. ಪದ, ೬. ಪದಸಮಾನ, ೭. ಸಂಘಾತ, ೮.
ಸಂಘಾತ ಸಮಾನ, ೯. ಪ್ರತಿಪತ್ತಿ, ೧೦. ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಸಮಾನ, ೧೧. ಅನು
ಯೋಗ, ೧೨. ಅನುಯೋಗಸಮಾನ, ೧೩. ಪಾಬ್ರತಕಪಾಬ್ರತಕ, ೧೪.
ಪಾಬ್ರತಕಪಾಬ್ರತಕ ಸಮಾನ, ೧೫. ಪಾಬ್ರತಕ, ೧೬. ಪಾಬ್ರತಕ
ಸಮಾನ, ೧೭. ವಸ್ತು, ೧೮. ವಸ್ತುಸಮಾನ, ೧೯. ಪೂರ್ವ, ೨೦.
ಪೂರ್ವಸಮಾನ. ಈ ಇವ್ವತ್ತ ಭೇದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೂ ಗಂಭೀರವೂ
ಶ್ರೀವೃಷ್ಟಾ ಆದ ಶಾಸ್ತ್ರಪದ್ಭಿರಿಯಂದ ಆಚಾರಾಂಗ ಮೊದಲಾದ ಹನ್ನರಡಂ
ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೂ ಆದ ಶ್ರುತಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಕೀಷಣಣಂ

ಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಇಪ್ಪತ್ತು ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ವೊದಲನೆಯಾದ ಪರಿಹಾರೆಯಲ್ಲು ತಚ್ಚಾನವು ಸೂಕ್ತನಿತ್ಯನಿಗೋದಜೇವಕ್ಕೆ ಅದು ಹಂಟ್ಪುವ ಪ್ರಥಮಸಮಯದಲ್ಲಿರುವುದು. ಈ ಪರಿಹಾರಂ ತರುತಚ್ಚಾನಾವರಣಕರ್ಮವಿಲ್ಲದುದೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವುದೂ ತರುತಚ್ಚಾನಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜಾಹನಚ್ಚಾನವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉಬ್ಧವಕ್ಕರಲ್ಲಿ ತಚ್ಚಾನವೆಂದೂ ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ. ಉಬ್ಧವಕ್ಕರಲ್ಲಿ ತಚ್ಚಾನವೆಂದರೆ ತರುತಚ್ಚಾನಾವರಣಕರ್ಮದ ಕ್ಷಯೋಪಕರ್ಮವಲ್ಲದೂ ನಾಶರಹಿತವೂ ಆದ ತರುತಚ್ಚಾನವೆಂದಫ್ರಾವು. ಇದು ಅಕ್ಷರತರುತಚ್ಚಾನವೆಂಬ ಭೇದದ ಅನಂತಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಂ ಭಾಗದಷ್ಟು ರುಂಪುದಂ. ಈ ತರುತಚ್ಚಾನದ ಅಭಾವವು ಎಂದೂ ಆಗುವುದಲ್ಲ. ಇದರ ಅಭಾವವಾದರೆ ಜ್ಞಾನದರ್ಶನೋಪಯೋಗ ಲಕ್ಷಣವ್ಯತ್ಯಾಸ ಆತ್ಮನ ಅಭಾವವುಸಂಗಪೂ ಬರುವುದು. ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಗೋವಂಟಸಾರಜೀವಕಾಂಡದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಗಾಢೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ಣಿಜ್ಞಣಿಗೋಡ ಅಪಚ್ಚತ್ತರ್ಯಂಸ್ಯ ಜಾದಸ್ಯ ಪಥವಸಮಂಬಿಷ್ಯ ।
ಹವದಿಹು ಸವ್ಯಾಕಾರಣಂ ಣಿಜ್ಞಣಾಘಾಡಂ ಣಿರಾವರಣಂ ॥

೨. ಈ ಪರಾಯಂತರತಚ್ಚಾನವು ಅನಂತಭಾಗವ್ಯದ್ವಿ, ಅಸಂಪ್ರಾತಭಾಗವ್ಯದ್ವಿ, ಸಂಪೂರ್ಣಭಾಗವ್ಯದ್ವಿ, ಸಂಪೂರ್ಣಗಣವ್ಯದ್ವಿ, ಅಸಂಪ್ರಾತಗಣವ್ಯದ್ವಿ, ಅನಂತಗಣವ್ಯದ್ವಿಗಳಂಬಿ ಪಡ್ಡಾರ್ಥಕರವಂದಿದ ಅಸಂಪ್ರಾತಲೋಕಪರಿಮಿತವಾಗುವುದು. ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ ಅವಿಭಾಗಪ್ರತಿಷ್ಠೇದವು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತ ಹೋಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರವಣಾಣವು ಅಡಕವಾಗುವುದ್ವು ಪ್ರಯೋಗಾಳಿಷ್ಟಿರುತ್ತವೋ ಅವ್ಯಾಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನ ಅಸಂಪ್ರಾತದಿಂದ ಗುಣಿಸಿದರೆ ಇಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಾಗುವುದೋ ಅಷ್ಟುವ್ಯದ್ವಿಸ್ಥಾನಗಳರೂ ವೆಂದಫ್ರಾವು. ಈ ವ್ಯದ್ವಿಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾಗಿಂದಿರುವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪರಾಯಂ ಸಮಾಸಶ್ರುತಚ್ಚಾನವೆಂದು ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ವೊದಲನೆಯಾದ ಪರಾಯಂತರತಚ್ಚಾನವೆಂದು ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವೊರನೆಯೆ ಅಕ್ಷರತರುತಚ್ಚಾನದವರೆಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕ್ರಮದಿಂದ ವ್ಯದ್ವಿಯಾಗುವ ಜ್ಞಾನವು ಪರಿಹಾರಂಸಮಾಸಶ್ರುತಚ್ಚಾನವ್ಯಾಸವು ದಂದು ಭಾವವು.

೩. ಅಕಾರಾದಿ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಒಂದಕ್ಕರವನ್ನು ತಿಳಿಯುವವು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷರತರುತಚ್ಚಾನವೆಂದು ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಸಂಪ್ರಾತ ಭೇದ—ಸ್ಥಾನಗಳುಳ್ಳ ದಾಗಿದೆ.

೪. ಅಕ್ಷರತರುತಚ್ಚಾನದನಂತರ ಒಂದೊಂದು ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವ್ಯದ್ವಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪದಚ್ಚಾನವಾಗುವವರೆಗೆ ಮಾರ್ಪಾದ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರಸಮಾಸಶ್ರುತಚ್ಚಾನವೆಂದು ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ.

೫. ಮುಂದೆ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಮಾಣಷಳ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಮೂಹದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪದತರುತಚ್ಚಾನವೆಂದು ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ.

೬. ಪದತರುತಚ್ಚಾನದನಂತರ ಸಂಘಾತಶ್ರುತಚ್ಚಾನದವರೆಗೆ ಅಕ್ಷರವ್ಯದ್ವಿಕ್ರಮದಿಂದ ವ್ಯದ್ವಿಯಾಗುವ ಜ್ಞಾನಭೇದಗಳಿಗೆ ಪದಸಮಾಸಶ್ರುತಚ್ಚಾನವೆಂದು ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ.

೭. ಸಂಪ್ರಾತಸಹಸ್ರಪದಗಳ ಸಮೂಹಕರೂಪವೂ ಸರಕಾದಿಕ್ತಪ್ರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಗಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಾರ್ಥವೂ ಆದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಘಾತಶ್ರುತಚ್ಚಾನವೆಂದು ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ.

೮. ಸಂಘಾತಶ್ರುತಚ್ಚಾನದನಂತರ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಶ್ರುತಚ್ಚಾನದವರೆಗೆ ಅಕ್ಷರಪದವ್ಯದ್ವಿಕ್ರಮದಿಂದ ವ್ಯದ್ವಿಯಾಗುವ ಜ್ಞಾನಭೇದಗಳಿಗಲ್ಲಿ ಸಂಘಾತಸಮಾಸಶ್ರುತಚ್ಚಾನವೆಂದು ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ.

೯. ಸಂಪ್ರಾತಸಂಘಾತಶ್ರುತಚ್ಚಾನಗಳ ಪರಿಮಿತವೂ ನಾಲ್ಕುಗಳಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಾರ್ಥವೂ ಆದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಶ್ರುತಚ್ಚಾನವೆಂದು ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ.

೧೦. ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಶ್ರುತಚ್ಚಾನದನಂತರ ಅನುಯೋಗಶ್ರುತಚ್ಚಾನದವರೆಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರಮದಿಂದ ವ್ಯದ್ವಿಯಾಗುವ ಜ್ಞಾನಭೇದಗಳಿಗಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಸಮಾಸಶ್ರುತಚ್ಚಾನವೆಂದು ಹೇಂದಿರುತ್ತದೆ.

೧೦. ಸಂಪೂರ್ಣತಪ್ಯತಪ್ಯತಪ್ಯತಪ್ಯ ಪರಿಮಿತಪ್ಯ ಗತಿಂದಿರ್ಯಾಕಾಯ ಮೂದಲಾದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಾರ್ಥಾನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಾಸುವದರಲ್ಲಿ ಸಮಂಘಾಪ್ಯಾ ಅದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅನುಯೋಗಶ್ರುತಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಬರು.

೧೧. ಅನುಯೋಗಶ್ರುತಜ್ಞಾನದನಂತರ ಪಾಭ್ಯತಕಪಾಭ್ಯತಕಶ್ರುತಜ್ಞಾನದವರೆಗೆ ವ್ಯಧಿಯಾಗುವ ಭೇದಗಳಿಗಲ್ಲ ಅನುಯೋಗ ಸಮಾಸಶ್ರುತಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಬರು.

೧೨. ಸಂಪೂರ್ಣಾನಂದಯೋಗಪರಿಮಿತವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪಾಭ್ಯತಕಪಾಭ್ಯತಕಶ್ರುತಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಬರು.

೧೩. ಪಾಭ್ಯತಕಪಾಭ್ಯತಕಶ್ರುತಜ್ಞಾನಾನಂತರ ಪಾಭ್ಯತಕಶ್ರುತಜ್ಞಾನದವರಿನ ಜ್ಞಾನಭೇದಗಳಿಗಲ್ಲ ಪಾಭ್ಯತಕಪಾಭ್ಯತಕಸಮಾಸಶ್ರುತಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಬರು.

೧೪. ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಪಾಭ್ಯತಕಪಾಭ್ಯತಕಗಳ ಪರಿಮಿತವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪಾಭ್ಯತಕಶ್ರುತಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಬರು.

೧೫. ಪಾಭ್ಯತಕಶ್ರುತಜ್ಞಾನಾನಂತರ ವಸ್ತುಶ್ರುತಜ್ಞಾನದವರೆಗೆ ವ್ಯಧಿಯಾಗುವ ಜ್ಞಾನಭೇದಗಳಿಗಲ್ಲ ಪಾಭ್ಯತಕಸಮಾಸಶ್ರುತಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಬರು.

೧೬. ಇಪ್ಪತ್ತು ಪಾಭ್ಯತಕಜ್ಞಾನಗಳ ಪರಿಮಿತವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಸ್ತುಶ್ರುತಜ್ಞಾನವೆಂದಂ ಹೇಬರು.

೧೭. ವಸ್ತುಶ್ರುತಜ್ಞಾನಾನಂತರ ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನದವರೆಗೆ ವ್ಯಧಿಯಾಗುವ ಜ್ಞಾನಭೇದಗಳಿಗಲ್ಲ ವಸ್ತುಸಮಾಸಶ್ರುತಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಬರು.

೧೮. ಪೂರ್ವಶ್ರುತಜ್ಞಾನವು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭೇದಗಳಂತಹುದಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂದಲನೇಯ ಭೇದವು ಉತ್ಸಾಧಾರಣೆ. ಇದು ಹತ್ತು ವಸ್ತುಶ್ರುತಜ್ಞಾನಪರಿಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೧೯. ಉತ್ಸಾಧಾರ್ಥದ ನಂತರ ಅಗ್ರಾಯಣ ಪೂರ್ವದವರೆಗೆ ವ್ಯಧಿಯಾಗುವ ಭೇದಗಳಿಗೆ ಉತ್ಸಾಧಾರ್ಥಸಮಾಸಶ್ರುತಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಬರು. ಈಗೆ ಮುಂದಿನ ಹದಿನೂರು ಭೇದಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಹದಿನೂರು ಭೇದಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಆಚಾರಂ ಸೂತ್ರಕೃತಂ ಸ್ಥಾನಂ ಸಮನಾಯೆನಾಮಂಧೀಯಂ ಚ ।
ವ್ಯಾಖ್ಯಾಪ್ರಜ್ಞಪ್ರಿಯಂ ಚ ಜ್ಞಾತ್ಯಕಂಫೋಷಾಸಕಾಧ್ಯಯೆನೇ ॥೧॥
ವಂದೇಂತಕ್ರಿದ್ದ ಕಮನುಕ್ರಿಯೋಪವಾದಿಕದರಂ ದಕಾವಸ್ಥಂ ।
ಪ್ರಶ್ನವ್ಯಾಕರಣಂ ಹಿ ವಿನಾಕಸೂತ್ರಂ ಚ ವಿನಮಾನಿ ॥೨॥

ರೂಪವಾದ ಭಾವಶ್ರುತಜ್ಞಾನದ ವರ್ಣನವಾಯಿಲು. ಮುಂದೆ ವಚನವಾದ್ದಿಯಿಂದ ರಚಿತಪ್ಯಾ ಅನೇಕವಿಧಾಪ್ಯಾ ಅದ ದ್ರವ್ಯಶ್ರುತಜ್ಞಾನವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂಗಪ್ರವಿಷ್ಟ ಅಂಗಬಾಹ್ಯಗಳಿಂದು ಏರಡು ಭೇದಗಳಾರುತ್ತವೆ. ಅಂಗಪ್ರವಿಷ್ಟಪ್ಯಾ ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ॥೩-೪॥

ಅನಂತಾಧ್ಯವಿಷಯಗಳರುವುದರಿಂದ ಗಂಭೀರಗಳೂ ಅಬಾಧಿತ ವಿಷಯಗಳರುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀಪ್ತಗಳೂ ಅದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪರಿಬಾಟಿಯಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿ ಆಚಾರಾಂಗ ಸೂತ್ರಕೃತಾಂಗ, ಸ್ಥಾನಾಂಗ, ಸಮವಾಯಾಂಗ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾಪ್ರಜ್ಞಪ್ರಿಯಾಂಗ, ಜ್ಞಾತ್ಯಕಾಂಗ, ಉಪಾಸಕಾಧ್ಯಯಾಂಗಾಂಗ, ಅಂತಕ್ರಿದ್ದಾಂಗ, ಅನುತ್ತರೋಪವಾದಿ ದೆಶಾಂಗ, ಪ್ರಶ್ನವ್ಯಾಕರಣಾಂಗ, ವಿಪಾಕಸೂತ್ರಾಂಗ, ದೃಷ್ಟಿವಾದಾಂಗಗಳಿಂಬೀ ದ್ವಾದಶಾಂಗರೂಪವಾದ ಶ್ರುತಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷವರ್ಣಾಂಶ

೧. ಪಾಂಜಿಗಳಿಗೆ ಬಾಧ್ಯಯಾಗಿದೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು? ಹೇಗೆ ಸಿಲಿಬೆಕು? ಹೇಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಹೇಗೆ ಮಾಲಿಗಬೇಕು? ಹೇಗೆ ಭೂಜನ ಮಾಡಬೇಕು? ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು? ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಪಾಪಬುಂಧವಾಗುವದಿಲ್ಲ? ಏಂಬೀ ಪ್ರಶ್ನಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಯಾತ್ರೆಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾತ್ರೆಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭೂಜನ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾತ್ರೆಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಪಾಪಬುಂಧವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ವರ್ಣನವಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಆಚಾರಾಂಗವೆಂದು ಹೇಬರು. ಈ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರ ಪದಗಳಾರುತ್ತವೆ.

